

Den Europæiske Unions Tidende

C 192

49. årgang

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

16. august 2006

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	
<hr/>		
	II <i>Forberedende retsakter</i>	
	Regionsudvalget	
	63. plenarforsamling den 15.-16. februar 2006	
2006/C 192/01	Regionsudvalgets udtalelse om Revideret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om offentlig personbefordring med jernbane og ad vej	1
2006/C 192/02	Regionsudvalgets udtalelse om Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget Fremme af sundhed, sikkerhed og tillid blandt borgerne: en strategi for sundhed og forbrugerbeskyttelse — Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om oprettelse af et EF-handlingsprogram for sundhed og forbrugerbeskyttelse (2007-2013)	8
2006/C 192/03	Regionsudvalgets udtalelse om Grønbog om energieffektivitet — eller hvordan vi kan få mere ud af mindre	12
2006/C 192/04	Regionsudvalgets udtalelse om Meddelelse fra Kommissionen til Rådet om europæiske ungdomspolitikker Varetagelse af unges interesser i Europa — gennemførelse af Den Europæiske Ungdomspagt og fremme af aktivt borgerskab	15
2006/C 192/05	Regionsudvalgets udtalelse af 16. februar 2006 om Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget »i2010 — Et europæisk informationssamfund som middel til vækst og beskæftigelse«	21

2006/C 192/06	Regionsudvalgets udtalelse om: — Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om Haag-programmet: Ti prioriteter for de næste fem år — Partnerskabet for fornyelse i EU inden for frihed, sikkerhed og retfærdighed — Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om et rammeprogram om sikkerhed og beskyttelse af frihedsrettigheder for perioden 2007-2013 — Forslag til Rådets afgørelse om særprogrammer for perioden 2007-2013 om Forebyggelse, beredskab og konsekvensstyring i forbindelse med terrorisme — Forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet inden for det generelle program om sikkerhed og beskyttelse af frihedsrettigheder — Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om et rammeprogram om grundlæggende rettigheder og retfærdighed for perioden 2007-2013 — Forslag til Rådets afgørelse om særprogrammer for perioden 2007-2013 — Bekæmpelse af vold (Daphne), forebyggelse af narkotikamisbrug og information af offentligheden, Grundlæggende rettigheder og unionsborgerskab, Strafferet, Civilret — som en del af det generelle program om grundlæggende rettigheder og retfærdighed	25
2006/C 192/07	Regionsudvalgets resolution om »Regionsudvalgets politiske mål for 2006-2008«	34
2006/C 192/08	Regionsudvalgets resolution om »Samarbejde over grænserne gør Europa til en realitet — Opfordring til at vedtage forordningen om en europæisk gruppe for territorielt samarbejde«	38

II

(Forberedende retsakter)

REGIONSUDVALGET

63. PLENARFORSAMLING DEN 15.-16. FEBRUAR 2006

Regionsudvalgets udtalelse om Revideret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om offentlig personbefordring med jernbane og ad vej

(2006/C 192/01)

REGIONSUDVALGET HAR —

under henvisning til revideret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om offentlig personbefordring med jernbane og ad vej, KOM(2005) 319 endelig — 2000/0212 (COD),

under henvisning til Rådets beslutning af 27. september 2005 om i henhold til EF-traktatens artikel 265, stk. 1, og 71 at anmode om Regionsudvalgets udtalelse,

under henvisning til formandens beslutning af 23. marts 2005 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalget for Territorial Samhørighed,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1191/69 af 26. juni 1969 om *medlemsstaternes fremgangsmåde med hensyn til de med begrebet offentlig tjeneste forbundne forpligtelser inden for sektoren for transport med jernbane, ad landeveje og sejlbare vandveje*, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1893/91,

under henvisning til Kommissionens forslag til forordning »KOM(2000) 7 endelig« om *medlemsstaternes håndtering af krav vedrørende offentlig trafikbetjening og indgåelse af kontrakter om offentlig trafikbetjening inden for personbefordring med jernbane og ad vej og indre vandveje*, som ændret ved »KOM(2002) 107 endelig«,

under henvisning til Regionsudvalgets udtalelse om *medlemsstaternes håndtering af krav vedrørende offentlig trafikbetjening og indgåelse af kontrakter om offentlig trafikbetjening inden for personbefordring med jernbane og ad vej og indre vandveje*, CdR 292/2000 fin ⁽¹⁾, KOM(2000) 7 endelig — 2000/0212 (COD),

under henvisning til EF-Domstolens dom af 24. juli 2003 i sag C-280/00, Altmark Trans GmbH, Regierungspräsidium Magdeburg mod Nahverkehrsgesellschaft Altmark og EF-Domstolens dom af 11. januar 2005 i sag C-26/03, Stadt Halle, RPL Recyclingpark Lochau GmbH mod Arbeitsgemeinschaft Thermische Restabfall und Energieverwertungsanlage TREA Leuna,

under henvisning til forslaget til Regionsudvalgets udtalelse (CdR 255/2005 rev. 1), som blev vedtaget af Underudvalget for Territorial Samhørighed den 2. december 2005 med **Bernard Soulage** (FR/PSE), første næstformand for regionalrådet i Rhône-Alpes, som ordfører —

på den 63. plenarforsamling den 15.-16. februar 2006 (mødet den 16. februar) vedtaget følgende udtalelse:

⁽¹⁾ EFT C 253 af 12.9.2001, s. 9.

I. Generelle bemærkninger

Regionsudvalget

finder, at den kollektive transport vil drage fordel af ensartede konkurrencevilkår og **mindre retsusikkerhed**;

er af den opfattelse, at harmoniserede, klare konkurrencevilkår for varetagelse af offentlig trafikbetjening er nødvendige for at sikre **gennemsigtighed i forsyningspligten** og i betalingen for forsyningspligtigheder.

1. Indgåelse af kontrakter om forsyningspligtigheder

1.1 **bifalder** anerkendelsen af det særlige ved offentlig støtte til levering af **tjenesteydelser af almen økonomisk interesse** og definitionen af kontrakter vedrørende forsyningspligtigheder, der fastsætter parternes rettigheder og pligter;

1.2 **glæder sig over**, at forordningen forholder sig neutralt til de **sociale og territoriale mål**, som de forskellige kompetente myndigheder forfølger;

1.3 **ser positivt på** logikken i kontrakterne, som anerkender forsyningspligtighedernes betydning for opfyldelsen af visse målsætninger for den sociale og territoriale samhørighed. **Kontrakterne om offentlig tjeneste** gør det muligt at beskrive forsyningspligtighederne og de hermed forbundne omkostninger på en gennemsigtig måde.

2. Organisering af tjenesterne

2.1 **ser med tilfredshed** på, at forslaget til forordning i overensstemmelse med **nærhedsprincippet** tildeler de lokale og regionale myndigheder den nødvendige fleksibilitet til at opfylde de specifikke og komplekse lokale behov for offentlig trafikbetjening, uden at det går ud over deres målsætninger for social og territorial samhørighed;

2.2 **minder om** sit engagement til fordel for **princippet om lokale myndigheders forvaltningsmæssige frihed**, hvilket i henhold til lovgivningen i de fleste medlemsstater indebærer retten til suverænt at bestemme, hvordan den kollektive transport skal forvaltes;

2.3 **glæder sig over**, at de kompetente myndigheder får **frie hænder til at vælge forvaltningsform**, fordi det viser, at der tages hensyn til de lokale behøvs mangeartethed og produktionsvilkårenes forskellighed;

2.4 **er principielt gunstigt stemt** over for bestemmelsen om **en geografisk begrænsning** for interne operatører (art. 5, stk. 2), som vil fjerne de fleste anledninger til mistanke om »uforenelig« støtte, samtidig med at muligheden for at anvende interne operatører bevares, men **mener ikke**, at princippet om geografisk begrænsning vil udelukke muligheden for, at en lokal myndighed fortsat kan drive visse former for trafikbetjening ud over de administrative grænser;

2.5 **bekræfter** sin positive holdning til en åbning af markedet for offentlig lokal trafikbetjening i henhold til principperne om **»reguleret konkurrence«**, som overholder kravet om opfyldelse af behovene for samfundets svageste, arbejdsøgende personer i de fattigste kvarterer, og samtidig er miljømæssigt bæredygtige;

2.6 **glæder sig over** anerkendelsen af **de kompetente myndigheders ansvar** for den kontraktuelle organisering af varetagelsen af tjenesteydelserne. De kompetente myndigheder vil kunne vælge at tildele en eller flere kontrakter om drift af transporttjenester og har frie hænder med hensyn til risikofordeling;

2.7 **glæder sig over** den fleksibilitet, der tillades i forbindelse med udbud af kontrakter: udbud vedrørende offentlig trafikbetjening kan gøres til genstand for forhandlinger (art. 5, stk. 3) eller kan erstattes af en kontrakt ved underhåndsaftale, hvis trafikbetjeningen afbrydes (art. 5, stk. 5);

2.8 **undrer sig over**, at **sø- og flodtransport** i byerne er undtaget fra det nye forslag til forordning. Regionsudvalget beklager, at forslaget til forordning ikke også gælder offentlig trafikbetjening over vand, eftersom sådanne tjenester udgør en integreret del af det lokale offentlige transportnet.

3. Leverandører af offentlig trafikbetjening

3.1 **konstaterer**, at forordningen ikke hæmmer **det private initiativ** på de afregulerede markeder for personbefordring i medlemsstaterne (uden enerettigheder og compensation);

3.2 **anser** forordningen for at være udformet på en måde, så dannelse af nye monopoler i den offentlige lokale transport modvirkes og så udelukkelse af **små og mellemstore virksomheder** fra markedet forhindres;

3.3 **erklærer sig tilfreds med** den foreslåede balance i **styrkeforholdet** mellem de kompetente myndigheder og de store transportselskaber. Med henblik på en god og effektiv lokal trafikbetjening er det vigtigt, at det regionale niveau har stor indflydelse på planlægningen og organiseringen af den kollektive transport. At flere og flere pendler til og fra arbejde, stiller desuden store krav til samordningen af den nationale og regionale kollektive trafikbetjening;

3.4 **støtter** udelukkelsen af **offentlig regional trafikbetjening** og fjerntrafikbetjening **med jernbane** fra bestemmelserne i forordningens artikel 5;

3.5 **sætter spørgsmålstegn ved** gennemførligheden af de foreslåede regler vedrørende fastsættelse af en rimelig compensation for forsyningspligtigheder. Evalueringen bliver så vanskelig, for ikke at sige umulig, at den kan blive en kilde til retsusikkerhed;

3.6 **gør opmærksom på**, at der ikke opstilles **rammer for indgåelse af kontrakter ved underhåndsaftale om regional trafikbetjening** og fjerntrafikbetjening **med jernbane**. Nogle virksomheder vil være i gang med at opfylde kontrakter indgået ved underhåndsaftale om regional trafikbetjening eller fjerntrafikbetjening på et tidspunkt, hvor de indgiver tilbud i forbindelse med offentlige udbud. Man skal i denne forbindelse være opmærksom på risikoen for konkurrenceforvridninger.

4. Retsaktens form

4.1 **undrer sig over**, at Kommissionen ikke på noget tidspunkt begrunder sit valg af det mest bindende retsinstrument for europæisk integration, nemlig forordningen;

4.2 **konstaterer**, at **definitionerne** i forslaget til forordning på grund af den store variation medlemsstaterne imellem **til tider er for upræcise**, men at det samtidig overlades til medlemsstaterne at præcisere definitionerne på deres eget territorium. Dette gælder især definitionen af byområder (art. 2, litra m)), hvor transportbehovene kun sjældent holder sig inden for en og samme myndigheds geografiske område.

II. Henstillinger

Ændringsforslag

Henstilling 1

Artikel 1, stk. 2

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
2. Denne forordning finder anvendelse på national og international offentlig personbefordring med jernbane og andre skinnekøretøjer og ad vej, dog ikke strækninger, der overvejende drives af historisk interesse eller med turistmæssigt formål.	2. Denne forordning finder anvendelse på national og international offentlig personbefordring med jernbane og andre skinnekøretøjer og ad vej , dog ikke på strækninger, der overvejende drives af historisk interesse eller med turistmæssigt formål.

Begrundelse

For så vidt angår forordningens anvendelsesområde, beklager Regionsudvalget den modale tilgang i forslaget til forordning, der synes at undervurdere betydningen af fremme af **intermodalitet** i de integrerede lokale transportpolitikker. Regionsudvalget ser gerne, at der tages hensyn til de intermodalitetsrelaterede aspekter med henblik på at opmuntre de lokale og regionale myndigheder til at kontraktfæste forsyningspligtighederne vedrørende multimodale tjenester (metro, sporvogn, bus, svævebaner, vandveje, parkeringsanlæg, cykel- og biludlejning, multimodale banegårde, informationssystemer osv.).

Henstilling 2

Artikel 2, litra j) — Definitioner

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
(j) intern operatør: en juridisk selvstændig enhed, som er under den kompetente myndigheds fuldstændige kontrol i lighed med dens egne tjenestegrene. I vurderingen af, om der er tale om en sådan kontrol, indgår sådanne elementer som repræsentationen i bestyrelse, direktion og tilsynsorganer, bestemmelser herom i vedtægterne, ejerforhold samt effektiv indflydelse på og kontrol over strategiske og driftsmæssige beslutninger	(j) intern operatør: en juridisk selvstændig enhed, som er under den kompetente myndigheds fuldstændige kontrol i lighed med dens egne tjenestegrene. I vurderingen af, om der er tale om en sådan kontrol, indgår sådanne elementer som repræsentationen i bestyrelse, direktion og tilsynsorganer, bestemmelser herom i vedtægterne, ejerforhold samt effektiv indflydelse på og kontrol over strategiske og driftsmæssige beslutninger. Som intern operatør er <u>en privat virksomhed udelukket fra deltagelse i tjenesteyderens aktiekapital med over 33%. Indgåelse af kontrakt ved underhåndsaftale med den interne operatør er også mulig, hvis den interne operatør — uanset artikel 2, litra j — i omstruktureringsøjemed indgår et samarbejde med en ekstern operatør, som myndighederne ikke udøver nogen kontrol over. Når en sådan kontrakt udløber, kommer den interne operatør ikke længere i betragtning ved en ny kontraktindgåelse ved underhåndsaftale.</u>

Begrundelse

Regionsudvalget ønsker en klarere definition af interne operatører og regler for myndighedernes kontrol med disse operatører.

Den oprindelige henstilling betyder konkret, at man indpasser sig efter retspraksis i Stadt Halle-dommen af 11. januar 2005 (Sag C-26/03), hvor det i punkt 49 hedder: »Derimod udelukker den omstændighed, at en privat virksomhed ejer en andel af kapitalen i et selskab, som den pågældende ordregivende myndighed også ejer en andel af, under alle omstændigheder, at den ordregivende myndighed kan udøve en kontrol over dette selskab, som svarer til den kontrol, den fører med sine egne tjenestegrene, også selv om den private virksomheds andel kun er en minoritetsandel.«

Stadt Halle-dommen siger klart, at en hvilken som helst privat aktørs deltagelse, uanset andelens størrelse, i en offentlig lokal eller regional virksomhed, gør det påtvingende at anvende EU-reglerne om offentlige indkøb, hvis administrative begrænsninger er meget strenge. Dette betyder også reelt, at der sættes spørgsmålstegn ved neutraliteten i forhold til ejerforholdet, hvilket er knæsat i artikel 295 i EF-traktaten, og der er restriktioner for spillerummet for offentlig-private partnerskaber (PPP). Stadt Halle-afgørelsen giver flere problemer for selskaber med blandet økonomi, end den løser.

På den baggrund beder Regionsudvalget EU-lovgivningsmyndigheden om ikke at acceptere, at EU-lovgivningen dikteres af EU-retspraksis og foreslå en maximumstærskel, inden for hvilken den kompetente myndighed anses for at udøve kontrol i lighed med dens egne tjenestegrene. Således ville selskabet være fritaget fra at benytte udbud.

Forordningsforslaget sigter mod at skabe et reguleret konkurrencemarked i EU. Dette forudsætter velfungerende virksomheder — private eller offentlige. EU-traktatens støtteregler skal forhindre, at statslige instanser med offentlige midler fordrejer konkurrencen til fordel for bestemte virksomheder. De skal imidlertid ikke tjene til at fortrænge offentlige virksomheder fra markedet. Der er brug for nogle overgangsbestemmelser, så offentlige transportvirksomheder kan forberede sig på markedsåbningen. Ellers vil de — pga. de »byrder«, der tidligere var forbundet med offentlige kontrakter (f.eks. tariflønninger, trafikbetjening på efterspørgselsvage tidspunkter og for bestemte befolkningsgrupper) være dårligere stillet end private virksomheder. Offentlige virksomheder skal derfor i en bestemt overgangsperiode have mulighed for gennem inddragelse af privat kapital at blive konkurrencedygtige, uden at dette — i overgangsperioden — automatisk kræver en udbudsprocedure. Ellers vil offentlige virksomheder ikke have andet valg end at lade sig privatisere eller give afkald på mere effektive strukturer.

Henstilling 3

Artikel 2, litra m) — Definitioner

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
... (m) regional trafik eller fjerntrafik: trafikbetjening, der ikke udelukkende opfylder transportbehovet inden for et byområde eller en by eller mellem et byområde og forstæderne.	... (m) regional trafik eller fjerntrafik: trafikbetjening, der ikke udelukkende opfylder transportbehovet inden for et byområde eller en by eller mellem et byområde og forstæderne er specifik by- eller forstadstrafikbetjening.

Begrundelse

Med hensyn til undtagelsen fra artikel 5, stk. 6, ville det være ærgerligt, hvis der opstod retsuisikkerhed på dette område som følge af divergerende fortolkninger. Regionsudvalget foreslår derfor — med henblik på at forbedre definitionen af regional trafikbetjening eller fjerntrafikbetjening — at man enten præciserer i teksten, at medlemsstaterne selv skal fastsætte, hvilke tjenester der henhører under artikel 2, litra m), eller vælger en definition, der tager udgangspunkt i juridisk afprøvede begreber. I sidstnævnte tilfælde foreslår

Regionsudvalget, at den geografisk betonedede definition (»byområde«, »by«, »forstæder«) erstattes med en definition ud fra tjenester, hvilket navnlig falder i tråd med »jernbanepakkerne«. I den sammenhæng tales der i direktiv 2001/13 (artikel 1, stk. 2, litra b)) og direktiv 2001/14 (artikel 1, stk. 3, litra b)) om »passagerbefordring i byer og forstæder«. Det skal bemærkes, at der siden 1991 også har været anvendt en tjenestetyologi i forordning 1191/69 (artikel 1, stk. 1), som ændret ved forordning 1893/91.

Henstilling 4

Vedrørende forslag, hvor direktiverne om »offentlige kontrakter« finder anvendelse

Regionsudvalget

- **anmoder om**, at bestemmelserne i forordningsforslaget får klar forrang i forhold til reglerne i de generelle direktiver om offentlige kontrakter i overensstemmelse med princippet om specielle regler (*lex specialis*),
- **ønsker**, at koncessionskontrakterne i den nuværende forordning omfattes af klare bestemmelser hvor deres regulering i forhold til direktiverne om »offentlige kontrakter« (93/37 og 2004/18) fremgår,
- **anmoder om**, at »BOT«-kontrakterne (*Built Operate and Transfer*) bliver behandlet mere udtrykkeligt i artikel 5, stk. 1, og 8, stk. 1. Forordningen skal præcisere de lovfæstede betingelser, der gør sig gældende, når en eneret (og/eller en kompensation) er forbundet med opbygningen af tung infrastruktur.

Henstilling 5

Artikel 4, stk. 6

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
6. Hvis nedskrivningen af aktiver kræver det, kan kontrakten forlænges, dog højst med halvdelen af den oprindelige løbetid, under forudsætning af at operatøren stiller en væsentlig del af alle de aktiver, der er nødvendige for at varetage den offentlige trafikbetjening i henhold til kontrakten, til rådighed, og disse aktiver udelukkende benyttes til den trafik, kontrakten omhandler.	6. Hvis nedskrivningen af aktiver kræver det, kan kontrakten forlænges, dog højst med halvdelen af den oprindelige løbetid, under forudsætning af at operatøren stiller en væsentlig del af alle de aktiver, der er nødvendige for at varetage den offentlige trafikbetjening i henhold til kontrakten, til rådighed, og disse aktiver udelukkende benyttes til den trafik, kontrakten omhandler. <u>De materielle og immaterielle investeringer kan ikke retfærdiggøre en forlængelse af kontraktens løbetid, hvis der findes et sekundært marked, eller hvis investeringernes restværdi ved kontraktens udløb ikke skaber vurderingsvanskeligheder.</u>

Begrundelse

Undtagelsen fra artikel 4, stk. 6, om nedskrivningen af aktiver må ikke hæmme den konkurrencemæssige dynamik gennem en forlængelse af kontraktens løbetid, medmindre der foreligger økonomisk motiverede begrundelser herfor.

Henstilling 6

Artikel 4 (nyt punkt tilføjes)

Regionsudvalgets ændringsforslag
4.8 <u>Stk. 5 og 6 i denne artikel finder kun anvendelse, når direktiverne om indgåelse af offentlige kontrakter anvendes. I disse tilfælde er den maksimale løbetid for kontrakter om offentlig trafikbetjening fastsat til 30 år at regne fra datoen for arbejdets begyndelse.</u>

Begrundelse

Regionsudvalget foreslår, at koncessioner vedrørende arbejde og drift omfattes af en særlig artikel, da driftens længde er en grundlæggende parameter for et projekts økonomiske balance. Der bør i dette tilfælde fastsættes en undtagelse fra den i forslaget til forordning påtænkte maksimale løbetid på 22,5 år.

Henstilling 7

Artikel 5, stk. 4

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
4. De kompetente myndigheder kan ved underhåndsaftale indgå kontrakter om offentlig trafikbetjening, hvis den årlige værdi anslås til højst 1 mio. EUR, eller det årlige transportarbejde er højst 300 000 vognkilometer.	4. De kompetente myndigheder kan ved underhåndsaftale indgå kontrakter om offentlig trafikbetjening, hvis den årlige værdi <u>pr. virksomhed</u> anslås til højst <u>1,5</u> mio. EUR, eller det årlige transportarbejde er højst 300 000 <u>500 000</u> vognkilometer.

Begrundelse

Regionsudvalget foreslår, at det udtrykkeligt forbydes, at en kompetent myndighed direkte tildeler den samme tjenesteyder flere kontrakter, når kontraktens samlede beløb overstiger den i artikel 5, stk. 4, fastsatte tærskel. Denne artikel må ikke anvendes til at omgå udbudspligten, men derimod til at undgå transaktionsomkostninger i forbindelse med et udbud, når der er tale om en »mindre« tjeneste, eller når den kompetente myndighed erstatter konkurrencepresset ved et udbud med en sammenligning af flere »små operatører« i sit område. Regionsudvalget foreslår desuden, at hver enkelt medlemsstat selv fastsætter tærsklerne på grundlag af deres respektive økonomiske situation.

Henstilling 8

Artikel 8, stk. 2, og 8, stk. 3

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
2. Hver enkelt kompetent myndighed påser følgende: a) at mindst halvdelen af dens kontrakter om offentlig busbefordring, beregnet i værdi, indgås i overensstemmelse med denne forordning senest fire år efter forordningens ikrafttræden og b) at samtlige kontrakter om offentlig busbefordring indgås i overensstemmelse med denne forordning senest otte år efter forordningens ikrafttræden.	2. Hver enkelt kompetent myndighed påser følgende: a) at mindst halvdelen af dens kontrakterne om offentlig busbefordring, beregnet i værdi, indgås i overensstemmelse <u>stemmer overens</u> med denne forordnings <u>artikel 4</u> senest fire år efter forordningens ikrafttræden og b) at samtlige kontrakter om offentlig busbefordring indgås i overensstemmelse med denne forordnings <u>artikel 5</u> senest otte år efter forordningens ikrafttræden.
3. Hver enkelt kompetent myndighed påser følgende: a) at mindst halvdelen af dens kontrakter om offentlig jernbanebefordring, beregnet i værdi, indgås i overensstemmelse med denne forordning senest fem år efter forordningens ikrafttræden og b) at samtlige kontrakter om offentlig jernbanebefordring indgås i overensstemmelse med denne forordning senest ti år efter forordningens ikrafttræden.	3. Hver enkelt kompetent myndighed påser følgende: a) at mindst halvdelen af dens kontrakterne om offentlig jernbanebefordring, beregnet i værdi, indgås i overensstemmelse <u>stemmer overens</u> med denne forordnings <u>artikel 4</u> senest fem år efter forordningens ikrafttræden og b) at samtlige kontrakter om offentlig jernbanebefordring indgås i overensstemmelse med denne forordnings <u>artikel 5</u> senest ti år efter forordningens ikrafttræden.

Begrundelse

De to stykker ville i deres nuværende udformning skabe alvorlige problemer for de kompetente myndigheder, der måtte ønske at udnytte deres net gennem én enkelt operatør. De ville inden for 4-5 år blive nødt til at udarbejde en kontrakt om offentlig trafikbetjening og til at iværksætte en udbudsprocedure.

Henstilling 9

Artikel 8, stk. 5

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
5. Ved anvendelsen af stk. 2, 3 og 4 medregnes ikke de kontrakter om offentlig trafikbetjening, som er indgået inden denne forordnings ikrafttræden efter en retfærdig udbudsprocedure, hvis deres løbetid er begrænset og sammenlignelig med det, der er fastsat i artikel 4, stk. 5. Sådanne kontrakter kan fortsætte til udløb.	5. Ved anvendelsen af stk. 2, 3 og 4 medregnes ikke de kontrakter om offentlig trafikbetjening, som er indgået inden denne forordnings ikrafttræden efter en retfærdig udbudsprocedure , hvis deres løbetid er begrænset og sammenlignelig med det, der er fastsat i artikel 4, stk. 5 . Sådanne kontrakter kan fortsætte til udløb.

Begrundelse

Med hensyn til overgangsperioden bør de kontrakter, der blev indgået inden forordningens ikrafttræden, og som udløber inden overgangsperiodens ophør, bevares indtil deres udløb for at undgå sagsanlæg om kompensation for tab.

Henstilling 10

Artikel 8, stk. 6 (slettes)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
De kompetente myndigheder kan i anden halvdel af overgangsperioderne i stk. 2 og 3 udelukke operatører fra at deltage i udbud om indgåelse af kontrakter, hvis disse ikke kan dokumentere, at værdien af den offentlige trafikbetjening, som de har fået bevilget kompensation for eller eneret på efter reglerne i denne forordning, udgør mindst halvdelen af værdien af al den offentlige trafikbetjening, som de modtager kompensation for eller har eneret på. Når dette kriterium anvendes, medregnes ikke kontrakter, der er indgået som hasteforanstaltning efter artikel 5, stk. 5. Når de kompetente myndigheder gør brug af denne mulighed, skal det ske uden forskelsbehandling, dvs. at alle potentielle operatører, der opfylder dette kriterium, udelukkes, og de kompetente myndigheder underretter de potentielle operatører om deres beslutning, når proceduren for indgåelse af kontrakter om offentlig trafikbetjening sættes i gang. Myndigheder, der har til hensigt at anvende denne bestemmelse, underretter Kommissionen herom mindst to måneder inden offentliggørelsen af udbuddet.	De kompetente myndigheder kan i anden halvdel af overgangsperioderne i stk. 2 og 3 udelukke operatører fra at deltage i udbud om indgåelse af kontrakter, hvis disse ikke kan dokumentere, at værdien af den offentlige trafikbetjening, som de har fået bevilget kompensation for eller eneret på efter reglerne i denne forordning, udgør mindst halvdelen af værdien af al den offentlige trafikbetjening, som de modtager kompensation for eller har eneret på. Når dette kriterium anvendes, medregnes ikke kontrakter, der er indgået som hasteforanstaltning efter artikel 5, stk. 5. Når de kompetente myndigheder gør brug af denne mulighed, skal det ske uden forskelsbehandling, dvs. at alle potentielle operatører, der opfylder dette kriterium, udelukkes, og de kompetente myndigheder underretter de potentielle operatører om deres beslutning, når proceduren for indgåelse af kontrakter om offentlig trafikbetjening sættes i gang. Myndigheder, der har til hensigt at anvende denne bestemmelse, underretter Kommissionen herom mindst to måneder inden offentliggørelsen af udbuddet.

Begrundelse

Denne artikel er særlig tvetydig og risikerer at skabe forskelsbehandling og tvister.

Bruxelles, den 16. februar 2006

Michel DELEBARRE
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget Fremme af sundhed, sikkerhed og tillid blandt borgerne: en strategi for sundhed og forbrugerbeskyttelse — Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om oprettelse af et EF-handlingsprogram for sundhed og forbrugerbeskyttelse (2007-2013)

(2006/C 192/02)

REGIONSUDVALGET HAR —

under henvisning til Kommissionens meddelelse »Forbedring af borgernes sundhed, sikkerhed og tillid: En strategi for sundhed og forbrugerbeskyttelse« og »Forslag til Europa-Parlamentet og Rådets beslutning om etablering af et EF-handlingsprogram for sundhed og forbrugerbeskyttelse (2007-2013)« (KOM(2005) 115 endelig — 2005/0042 (COD)),

under henvisning til Rådets beslutning af 2. juni 2005 om i henhold til EF-traktatens artikel 265, stk. 1, og 152 at anmode om Regionsudvalgets udtalelse,

under henvisning til præsidiets beslutning af 12. april 2005 om at overdrage det forberedende arbejde til Underudvalget for Økonomisk Politik og Social og Arbejdsmarkedspolitik,

under henvisning til sin udtalelse om Kommissionens meddelelse om »Opfølgning af processen for overvejelser på højt plan vedrørende patienternes mobilitet og den fremtidige udvikling inden for sundhedspleje i EU« og Meddelelse fra Kommissionen om »Modernisering af socialsikringen med henblik på at udvikle tilgængelig og varig sundhedspleje og langvarig pleje af høj kvalitet — understøttelse af de nationale strategier via den åbne koordinationsmetode« (KOM(2004) 301 endelig og KOM(2004) 304 endelig) (CdR 153/2004 fin) ⁽¹⁾,

under henvisning til sin udtalelse om Kommissionens meddelelse om »Det Europæiske Fællesskabs strategi på sundhedsområdet og Kommissionens forslag til afgørelse om vedtagelse af et program for Fællesskabets indsats for Folkesundheden (2001-2006)« (KOM(2000) 285 endelig) (CdR 236/2000 fin) ⁽²⁾,

under henvisning til sin udtalelse om Kommissionens meddelelse om »Styrkelse af Lissabon-strategiens sociale dimension: Strømlining af den åbne koordination inden for social beskyttelse« (KOM(2003) 261 endelig) (CdR 224/2003 fin) ⁽³⁾,

under henvisning til sin udtalelse om Kommissionens »Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om tjenesteydelser i det indre marked« (KOM(2004) 2 endelig) (CdR 154/2004) ⁽⁴⁾,

under henvisning til forslag til Regionsudvalgets udtalelse (CdR 149/2005 rev. 2), som blev vedtaget af Underudvalget for Økonomisk Politik og Social- og Arbejdsmarkedspolitik den 28. november 2005 med Bente Nielsen, Amdsrådsmedlem i Århus Amt (DK/PSE), som ordfører —

på sin 63. plenarforsamling den 15.-16. februar 2006 (mødet den 16. februar) vedtaget følgende udtalelse:

Regionsudvalget

1.1 **finder**, at Kommissionens meddelelse om »Sundere, sikrere og mere tillidsfulde borgere: En sundhed og forbrugerbeskyttelsesstrategi« lægger op til en kobling mellem sundheds- og forbrugerpolitik, der kan skabe en fornuftig synergieffekt med hensyn til videndeling, metodologi og en effektivisering af administrative ressourcer;

1.2 **bifalder**, at Kommissionen lægger op til, at den enkelte skal have bedre mulighed for at træffe sunde valg og have sundere forbrugervaner. Kommissionens meddelelse signalerer den store betydning, sundhed har for både borgernes velfærd og for opnåelse af Lissabon-strategiens målsætninger, eftersom bedre sundhed bidrager positivt til Europas produktivitet,

arbejdskraftdeltagelse og bæredygtig vækst. Et indre marked med varer og serviceydelser, der fungerer responsivt i forhold til forbrugerbehov og ønsker, vil yderligere forbedre EU's konkurrenceevne;

1.3 **understreger**, at der også skal tages sundheds- og forbrugerhensyn inden for EU's andre politikområder. En øget samordning af de politiske processer inden for andre områder, herunder eksempelvis beskæftigelsespolitikken og landbrugspolitikken, vil have betydning for at opnå de retningsgivende målsætninger inden for sundhed og forbrug. Det er eksempelvis u hensigtsmæssigt, at EU fortsat giver tilskud til usunde fødevarer, for eksempel mejeriprodukter med højt fedtindhold, eller

⁽¹⁾ EUT C 34 af 18.2.2005, s. 22.

⁽²⁾ EFT C 144 af 16.5.2001, s. 43.

⁽³⁾ EUT C 73 af 23.3.2004, s. 51.

⁽⁴⁾ EUT C 43 af 18.2.2005, s. 13.

via Fællesskabets budget for 2005 støtter tobaksindustrien med 916 millioner EUR, hvilket er betydeligt mere end de 14,4 millioner, EU yder i støtte til tobaksforebyggelse. Regionsudvalget er derfor positivt over for den fuldstændige udfasning af støtte til tobaksindustrien inden udgangen af år 2010;

1.4 **støtter** opfordringen til at skabe et sæt af horisontale minimumsrettigheder, som skal være gældende for alle forbrugere, når de anvender almene tjenesteydelser (f.eks. gas og el, posttjenester, telekommunikation og vand), hvad enten det er på nationalt eller tværnationalt plan, som hviler på princippet om universel service (dvs. universel adgang til tjenesteydelser af almen interesse, som er afgørende for deltagelse i det moderne samfund). Dette er et område, hvor adgang til forsyningspligtigheder bør være det suveræne princip, og hvor forbrugernes forventninger, hvad angår adgang, sikkerhed, pålidelighed, pris, kvalitet og udvalg, bør indfris;

1.5 **er af den holdning**, at der er et behov for fortsat at overvåge det indre markedes betydning for sundhedsvæsenet og forbrugermønstrene i medlemsstaterne. Samspillet mellem Fællesskabets regler og de nationale sundheds- og forbrugerpolitiske politikker skal vurderes under implementeringen af traktatfæstede målsætninger om sikring af et højt sundhedsbeskyttelsesniveau og forbrugerbeskyttelsesniveau gennem initiativer fra Fællesskabet;

1.6 **slår til lyd for**, at der tages mere hensyn til forbrugerinteresser i EU's konkurrencepolitik, idet der tages højde for forholdet mellem forbrugerbeskyttelse og konkurrencelovgivning som omhandlet i EF-traktatens artikel 81 og 82, hvorefter målet med konkurrencereglerne anvendelse på virksomheder er at værne om konkurrencen på markedet som et middel til at fremme forbrugervelfærd;

1.7 **mener**, at der skal foretages sundhedskonsekvensvurderinger i behandlingen af Fællesskabets initiativer. Sundhedskonsekvensvurderinger bør også se på, hvordan folkesundheden påvirkes af beslutninger, og ikke alene tage højde for, hvordan forskellige tiltag vil påvirke sundhedsvæsenets organisation og indretning. Desuden bør vurderingerne også undersøge, hvordan EU tiltag påvirker grundlæggende værdier, der ligger til grund for sundhedsvæsenets organisation i de enkelte medlemslande. Det er vigtigt at holde sig for øje, at konsekvenserne af det samme fællesskabsinitiativ kan være forskellige fra medlemsstat til medlemsstat;

1.8 **finder**, at der på forbrugerområdet skal sikres en demokratisk og gennemsigtig beslutningstagning og ansvarlighed. Det skal særligt sikres, at fødevarerindustrien integrerer miljø- og folkesundhedsperspektiverne og sigter mod at forsyne friske, nærende fødevarer til alle, uanset socioøkonomisk baggrund;

1.9 **er af den opfattelse**, at en kobling af sundheds- og forbrugerpolitik ikke må medføre, at producenter direkte markedsfører deres fødevarer som sygdomsforebyggende eller som anbefalet af læger. Producenter må ikke udnytte frygten for sygdom som middel til at sælge deres varer eller vildlede forbrugere til at tro, at enkelte fødevarer kan erstatte en sund

og varieret kost. Det er derfor vigtigt at kunne styre udviklingen mod bedre sundhed og sundere produkter og at kunne forebygge vildledning af forbrugerne inden for rammerne af den europæiske forbrugerpolitik;

1.10 **understreger**, at retsgrundlagene for EU's politikker om hhv. folkesundhed og forbrugerbeskyttelse er vidt forskellige. I henhold til EF-traktatens artikel 152 skal Fællesskabets indsats på folkesundhedsområdet »være et supplement til de nationale politikker«. Derimod anlægges en fælles indfaldsvinkel på forbrugerpolitikken, som formuleret i EF-traktatens artikel 153, idet formålet hermed er at fremme forbrugernes rettigheder og beskytte deres interesser, specielt i forbindelse med gennemførelsen af det indre marked. At tale om et fælles retsgrundlag for de to politikker er derfor i strid med subsidiaritetsprincippet.

EU's forbrugerlovgivning må ikke føre til specifikke regler eller love på sundhedsområdet, som griber ind i sundhedsvæsenets tilrettelæggelse og indretning i de enkelte medlemsstater. At underkaste forbrugerbeskyttelsespolitikken de strenge komplementaritets- og subsidiaritetskriterier, som gælder for folkesundhedspolitikken, kunne gøre indhug i EU's egne beføjelser på forbrugerbeskyttelsesområdet;

1.11 **mener** derfor, at det i stedet for at tale om en strategi for »sundheds- og forbrugerbeskyttelse« ville være mere rammende, hvis Kommissionen anvendte begrebet »folkesundhed og forbrugerbeskyttelse« igennem hele sin dets meddelelse, da det ville være i samklang med de EU-beføjelser, der er lagt fast i artikel 152;

1.12 **understreger**, at en kobling mellem sundheds- og forbrugerpolitik ikke må medføre en sidestilling af sundhedsvæsenets patienter og markedets forbrugere. Markedet for sundhedsydelser afviger på en række væsentlige områder fra det almindelige forbrugsmarked. Dette er illustreret ved usikkerheden i relation til omfanget af behovet for sundhedsydelser, usikkerhed omkring omkostningsforhold, eksterne effekter ved brug af sundhedsydelser og informationsasymmetri mellem udbyder og forbruger/patient. Samtidig er det ønskeligt, at borgere sikres lige adgang og muligheder for sundhedsydelser uanset socioøkonomisk baggrund. Medlemsstaterne må kunne bibeholde muligheden for at prioritere, agere og intervenere i relevant omfang;

1.13 **henstiller**, at sundhedsområdet og forbrugerområdets særkender fortsat respekteres på trods af deres sammenlægning i et fælles program. Det kan ske gennem en øremærkning af budgettet for henholdsvis, hvad der skal bruges til sundhedsansliggender, og hvad der skal bruges på forbrugerpolitik. Kommissionens program beskriver udførligt, hvordan midlerne skal fordeles mellem 2007-2013. Der bør så vidt muligt være adgang for at omprioritere i takt med udviklingen af programmet eventuelt i forbindelse med den planlagte evaluering efter 3 år. Dette er i overensstemmelse med programmets intention om at arbejde med fleksible handlingsplaner;

1.14 **anerkender**, at det på visse områder er hensigtsmæssigt at foretage en øget samordning på sundhedsområdet mellem medlemsstaterne gennem den åbne koordinationsmetode. Dette er eksempelvis tilfældet vedrørende patientmobilitet og inden for uddannelse og rekruttering af sundhedspersonale;

1.15 **er af den opfattelse**, at forudsætninger for en god sundhedstilstand skabes i borgernes umiddelbare nærhed. Sundhedsvæsnets organisation er kun én ud af mange aktører. På sundhedsområdet er det i mange af medlemsstaterne de regionale og lokale myndigheder, der har ansvaret for sundhedsvæsenet og folkesundheden i deres region eller lokalområde. Regionsudvalget, og de regioner og lokale myndigheder, der har ansvaret for disse områder, må derfor sikres indflydelse på Fællesskabets overordnede sundhedsstrategi. Der bør tages særligt hensyn til Regionsudvalgets synspunkter i forbindelse med beslutninger og initiativer, der har at gøre med de lokale og regionale myndigheders opgaver og ansvarsområder inden for sundhedsvæsenet og folkesundheden. De regionale og lokale myndigheder forudsættes eksempelvis inddraget i og aktivt at påvirke gennemførelsen af de initiativer, der iværksættes med henblik på at udvikle sundhedsindikatorer og benchmarking og folkesundhedsstrategier på områder såsom deltagelse og indflydelse, psykisk sundhed, diæt og ernæring og alkohol;

1.16 **understreger**, at civilsamfundet skal opfordres til at deltage i og bidrage til udviklingsarbejdet. Borgerne må sikres indflydelse på både Fællesskabets sundhedspolitik og forbrugerpolitik. Det er vigtigt, at specialiserede netværk på sundheds- og forbrugerområdet støttes og høres på fællesskabsniveau. Dette gælder eksempelvis forbrugerorganisationer, patientforeninger og øvrige fagrelevante netværk;

1.17 **understreger**, at Kommissionen skal sikre, at medarbejderne i forvaltningsorganet har de nødvendige kompetencer for at kunne implementere og fuldføre Kommissionens program. Det betyder både kompetence inden for henholdsvis forbrugerområdet og sundhedsområdet, men også tværfaglige kompetencer;

1.18 **finder**, at det er af væsentlig betydning for at imødekomme de fælles og fremtidige udfordringer på sundheds- og forbrugerområdet, at de nye medlemsstater ydes særlig opmærksomhed. Man bør bevidst prioritere at understøtte de nye medlemsstater i udviklingen af sundhedsinteresser og forbrugerinteresser med henblik på at reducere de sundhedsmæssige forskelle og skævheder i EU, således at man gradvist kan nærme sig det højeste niveau i EU. Det er eksempelvis utilfredsstillende, at den gennemsnitlige middellevetid ifølge Eurostats oplysninger er betydeligt lavere i de nye medlemsstater i forhold til i de gamle medlemsstater;

1.19 **anerkender**, at strukturfondsmidler ifølge Kommissionens foreslåede program vedrørende Den Europæiske Fond for Regional Udvikling for 2007-2013 kan anvendes til udvikling af folkesundheden. Regionsudvalget bemærker i den forbind-

delse, at strukturfondsmidler kun skal bruges i opstartsfasen af folkesundhedsrelaterede projekter og ikke til den egentlige fortsatte drift af sådanne projekter;

1.20 **finder**, at det er af væsentlig betydning for at imødekomme de fælles og fremtidige udfordringer på sundheds- og forbrugerområdet, at nabolandene til EU ydes særlig opmærksomhed. Man bør bevidst prioritere at understøtte disse lande i udviklingen af sundhedsinteresser og forbrugerinteresser med henblik på at reducere de sundhedsmæssige forskelle og skævheder i hele Europa og i de tilgrænsende områder;

1.21 **understreger**, at koblingen af forbrugerinteresser med sundhed ligeledes kan skabe øget lighed inden for medlemsstaterne, især da socioøkonomiske forskelle ofte medfører forskelle i sundheds- og forbrugerbeskyttelse. Man skal være særlig opmærksom ikke alene på ulighederne mellem medlemsstaterne, men også på ulighederne inden for de enkelte medlemsstater. Det er også afgørende vigtigt at fokusere mere på marginaliserede grupper som lavindkomstgrupper, grupper med fedmeproblemer og etniske minoriteter, hvis man skal realisere den overordnede målsætning om lige muligheder for alle. Det er også vigtigt at understrege, at den enkelte bærer et ansvar for sin egen sundhedstilstand. En sundheds- og forbrugerpolitik, der fremmer sundhedsforsvarlige valg, er ønskværdig i forhold til at komme livsstilsrelaterede sygdomme til livs. Forskningen peger på, at marginaliserede grupper oftere lider af dårligt helbred og livsstilssygdomme. Ved at hjælpe marginaliserede grupper med at træffe sunde valg kan socioøkonomiske uligheder afbødes;

1.22 **er af den opfattelse**, at den information, som Kommissionen vil udbrede, skal være nyttig for modtagerne. Der skal udvikles metoder for, hvordan oplysningskampagnerne kan målrettes de ønskede målgrupper. Der lægges således op til interaktiv formidling og oplysningskampagner snarere end blot fremsendelse af ensartet informationsmateriale. Det kan i udbredelsen af information vedrørende sundhed og forbrug være særligt givtigt at målrette indsatsen mod børn og unge for dermed tidligt at kunne knække dårlige forbrugervaner, der kan medføre dårligt sundhed på længere sigt. Her tilkommer der førskoler, skoler og frivillige organisationer en vigtig opgave;

1.23 **mener**, at Kommissionen i sin informationsvirksomhed skal respektere de enkelte medlemsstaters ret til at fastlægge reglerne for rettigheder og forpligtelser i relation til sundhedsvæsnets dækning inden for rammerne af medlemsstaternes sociale sikringsordninger samt de divergerende betingelser, som gælder for forskellige ydelser og forbrugerrettigheder;

1.24 **henstiller**, at information skal forefindes der, hvor borgerne efterspørger den, og informationen skal følges op af kompetent rådgivning og vejledning i de enkelte medlemsstater. Det er et lokalt og regionalt ansvar at lave oplysning til marginaliserede grupper. Det skal sikres, at mere sårbare patientgrupper også får mulighed for oplysning om sundheds-

forbrugerforhold. Ensartet informationsmateriale til alle EU's borgere vil blot gøre ulighederne mellem de forskellige socio-økonomiske grupper internt i medlemslandene større, idet undersøgelser viser, at ressourcestærke befolkningsgrupper reagerer mere responsivt i forhold til oplysningskampagner end de ressourcetsvage. Hvis sådanne kampagner skal være effektive, er det vigtigt at inddrage det regionale og lokale niveau i arbejdet;

1.25 **opfordrer** Kommissionen til at følge med udviklingen inden for teknologi og kommunikation i sin dataindsamling og i planlægningen af oplysningskampagner. Der er en rivende udvikling inden for teknologi og kommunikation. Det er nødvendigt at holde sig à jour, hvis man skal opnå fortsat synlighed;

1.26 **anbefaler** i betragtning af, at landbrugsfødevarermarkedet i vidt omfang er præget af import fra tredjelande, hvor garantierne for sundhed og ægthed måske ikke altid lever op til de europæiske sikkerhedsstandarder, at forbrugerne skal sikres fuldstændige og gennemsigtige oplysninger om produkternes sporbarhed, således at de kan foretage deres forbrugsvalg på et informeret grundlag;

1.27 **bifalder**, at Kommissionen vil koncentrere sig om færre, større og synlige oplysningskampagner. Dette giver endvidere mulighed for at arbejde mere omkostningseffektivt. Det er vigtigt, at det fælles sekretariat ikke blot evalueres efter kvantiteten af færdiggjorte projekter men også evalueres på kvaliteten og den endelige effekt af projekterne;

1.28 **opfordrer** Kommissionen til at støtte udviklingen af netværk til udveksling af erfaringer og udbredelse af bedste praksis, hvilket er en vigtig del af den åbne koordinationsmetode. Det er i den forbindelse vigtigt at inddrage Regionsudvalget og sikre, at de regioner og lokale myndigheder, der har ansvaret for sundhedsvæsenet, får indflydelse på Fællesskabets overordnede sundhedsstrategi;

1.29 **understreger**, at Kommissionen skal have tæt kontakt til forskningsverdenen for at opretholde troværdighed og uvildighed i sine oplysnings- og forebyggelsesvirksomhed. Et struktureret og koordineret samarbejde på europæisk plan med henblik på erfaringsudveksling, videndeling og forskning i udvikling inden for sundhed og forbrug kan have en betydelig merværdi for medlemsstaterne, hvilket udvalget da også har påpeget i sin udtalelse om det syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (CdR 155/2005 fin). Det skal ske i tæt tilknytning til det europæiske rammeprogram for forskning;

1.30 **er af den opfattelse**, at adgang til valide data og information af høj kvalitet er af væsentlig betydning for medlemsstaternes muligheder for at udøve bedste praksis og sammenligne standarder og dermed også den nødvendige forudsætning for gennemførelsen af mange af de initiativer, der foreslås iværksat på sundheds- og forbrugerområdet. Etableringen af fælles databaser og indikatorer bør foregå i samarbejde med andre aktører på området og koordineres med FN, OECD, Europarådet og WHO. Det er op til de enkelte medlemsstater at gennemføre foranstaltninger og iværksætte nye tiltag på baggrund af de tilvejebragte sammenlignelige data og oplysninger;

1.31 **bifalder**, at der er tale om en væsentlig budgetforøgelse i forhold til de to eksisterende programmets budgetter. Dette sender et vigtigt signal til, at sundheds- og forbrugerområdet er vigtigt i forhold til den enkelte EU-borgers livskvalitet og det samlede EU's konkurrenceevne;

1.32 **noterer sig**, at det finansielle grundlag endnu ikke er færdigforhandlet. Det endelige budget afhænger af de igangværende forhandlinger om EU's finansielle perspektiver for 2007-2013. Regionsudvalget ser gerne, at området opprioriteres økonomisk, som der er lagt op til i programmet og strategien.

Bruxelles, den 16. februar 2006

Michel DELEBARRE
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om Grønbog om energieffektivitet — eller hvordan vi kan få mere ud af mindre

(2006/C 192/03)

REGIONSUDVALGET HAR —

under henvisning til Kommissionens grøn bog om energieffektivitet (KOM(2005) 265 endelig);

under henvisning til Kommissionens beslutning af 7. juni 2005 om i henhold til EF-traktatens artikel 265, stk. 1, at anmode om Regionsudvalgets udtalelse;

under henvisning til formandens beslutning af 16. november 2005 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalget for Bæredygtig Udvikling,

under henvisning til sin udtalelse af 17. juni 2004 om Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om energieffektivitet i slutanvendelserne og om energitjenester, KOM(2003) 739 endelig — 2003/0300 (COD) — CdR 92/2004 fin ⁽¹⁾;

under henvisning til sin udtalelse af 20. november 2002 om Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning om et flerårigt program for tiltag på energiområdet: Programmet »Intelligent Energi i Europa« (2003-2006) (KOM(2002) 162 endelig — 2002/0082 (COD)) — CdR 187/2002 fin ⁽²⁾;

under henvisning til sin udtalelse af 15. november 2001 om Kommissionens grøn bog »På vej mod en europæisk strategi for energiforsyningsikkerhed« (KOM(2000) 769 endelig — CdR 38/2001 fin ⁽³⁾);

under henvisning til sin udtalelse af 15. november 2001 om Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om bygningers energimæssige ydeevne (KOM(2001) 226 endelig — 2001/0098 (COD)) — CdR 202/2001 ⁽⁴⁾;

under henvisning til sin udtalelse af 13. december 2000 om Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om Handlingsplan for større energieffektivitet i Det Europæiske Fællesskab (KOM(2000) 247 endelig — CdR 270/2000 fin ⁽⁵⁾);

under henvisning til forslag til Regionsudvalgets udtalelse (CdR 216/2005 rev. 1), som blev vedtaget af Underudvalget for Bæredygtig Udvikling den 1. december 2005 med Bernd Vögerle, næstformand for den østrigske sammenslutning af lokale myndigheder (AT/PSE), som ordfører —

på sin 63. plenarforsamling den 15.-16. februar 2006 (mødet den 16. februar) enstemmigt vedtaget følgende udtalelse:

1. Regionsudvalgets standpunkter

i Ukraine og Bulgarien. På grundlag af grønbogen om energieffektivitet er det muligt at reducere den samlede afhængighed af olie og naturgas og udarbejde en europæisk handlingsplan;

Regionsudvalget

1.1 **bifalder** på baggrund af de aktuelle tendenser, der tyder på, at energiforbruget i Europa i de kommende 15 år vil stige op til 10 %, såvel Kommissionens grøn bog som i al almindelighed initiativer til forøgelse af energieffektiviteten;

1.2 **understreger** energieffektivitetens store betydning, særlig i betragtning af den aktuelle krise på gask markedet. Europas energiforsyning skal differentieres for at minimere tilfælde af afhængighed som det, der for øjeblikket kan iagttages

1.3 **bifalder**, at der tages hensyn til foranstaltninger på alle potentielle gennemførelsesniveauer (EU, nationalt, regionalt og lokalt), og **understreger**, at subsidiaritetsprincippet må efterleves i forbindelse med gennemførelsen;

1.4 **er sig bevidst**, at energieffektivitet yder et væsentligt bidrag til realisering af alle tre relevante energipolitiske målsætninger: forsyningsikkerhed, miljø- og klimabeskyttelse og konkurrenceevne;

1.5 **understreger** også, at energieffektivitetsforanstaltninger rummer et vigtigt socialt og arbejdsmarkedsmæssigt aspekt, idet de skaber og sikrer lokale og regionale arbejdspladser og beskytter forbrugerne mod for høje energipriser;

⁽¹⁾ EUT C 318 af 22.12.2004, s. 19.

⁽²⁾ EUT C 73 af 26.3.2003, s. 41.

⁽³⁾ EFT C 107 af 3.5.2002, s. 13.

⁽⁴⁾ EFT C 107 af 3.5.2002, s. 76.

⁽⁵⁾ EFT C 144 af 16.5.2001, s. 17.

1.6 **bemærker**, at man ikke skal have for travlt med at pålægge medlemsstaterne nye energieffektivitetsbestemmelser. Som det også nævnes i grønbogen, er der allerede mange EU-foranstaltninger om energieffektivitet — enten allerede ikrafttrådte eller under udarbejdelse — som endnu ikke har haft tid til at virke eller først skal til at gennemføres. Som eksempler kan nævnes bygningsdirektivet, direktivet om kombineret kraftvarmeproduktion, direktivet om handel med emissionskvoter og direktivet om energieffektivitet i slutanvendelserne;

1.7 **gør opmærksom på**, at der i mange medlemsstater og regioner allerede findes strategiplaner og foranstaltningsprogrammer med lignende målsætninger og virkninger som dem, grønbogen stiller krav om. Eksempelvis kan nævnes klimabelskyttelsesstrategier (efter ratificeringen af Kyoto-protokollen), allokationsplaner (i forbindelse med emissionshandel) og reduktion af luftforurenende stoffer (i forbindelse med direktivet om nationale emissionslofter). Derfor skal hovedvægten på mellem-lang sigt ikke lægges på nye effektivitetsplaner, men på konsekvent gennemførelse af de allerede eksisterende.

Som erfaringerne med gennemførelsen af disse planer viser, drejer det sig i mange tilfælde om foranstaltninger, som man hurtigt kan beslutte at gennemføre, men hvis virkninger først viser sig på længere sigt;

1.8 **gør opmærksom på**, at kommuner og regioner har iværksat talrige initiativer vedrørende energieffektivitet og vedvarende energi, hvis resultater offentligheden kan stifte bekendtskab med på en lang række hjemmesider. F. eks. findes der samlinger af gode eksempler fra hele Europa på ManagEnergy's og Energie Cités's hjemmesider; ⁽⁶⁾

1.9 **er sig bevidst**, at forøgelse af energieffektiviteten er de små skridts politik. Og de små skridt tages i vidt omfang af kommuner og regioner, der på grund af deres nærhed i forhold til borgerne har en stor bevidstgørende funktion;

1.10 **gør opmærksom på**, at de to EU-målsætninger liberalisering af energimarkedene (øget konkurrence for at opnå lavere priser) og energieffektivitet er vanskelige at kombinere. Faldende priser stimulerer ikke energieffektiviteten. Desuden forsinkes fornyelsen af kraftværkerne på grund af utilstrækkelige investeringsbetingelser;

1.11 **finder det fornuftigt** at træffe foranstaltninger til fremme af en efterspørgselsorienteret politik på det liberaliserede energimarked. Det indebærer også, at miljøomkostningerne indregnes i forbrugerprisen, og at der sikres lige adgang til nettet. Strategier til forøgelse af energieffektiviteten har en afgørende rolle at spille, hvor der skal skabes modvægt til den nuværende udbudsorienterede politik;

2. Regionsudvalgets henstillinger

2.1 **kræver**, at de energieffektivitetsplaner, der måtte blive truffet beslutning om, bliver femårsplaner med højest to evalueringer. Årlige planer og årlige evalueringer giver i praksis ikke tilfredsstillende resultater og er derfor ikke hensigtsmæssige (Spørgsmål 3);

2.2 **understreger**, at der ved udformningen af foranstaltningerne under alle omstændigheder må tages hensyn til forskellene mellem de enkelte medlemsstaters tidligere indsats og potentiale, og at der skal foretages en cost-benefit-analyse forud for enhver foranstaltning;

2.3 **afviser** fastsættelse af absolutte mål for effektivitetsforøgelsen. Det bør nemlig forhindres, at de medlemsstater, der hidtil har udvist mindre omhu i deres omgang med energi, opnår konkurrencemæssige fordele. De medlemsstater, der allerede har gennemført besparelser eller anvender særlig effektiv teknologi, har mindre potentiale til at øge effektiviteten yderligere og ville klart blive forfordelt, hvis der blev fastsat absolutte mål;

2.4 **anbefaler** i stedet et benchmarking-system, hvor der foreslås nationale energieffektivitetsmål for hver medlemsstat på grundlag af analyser af de forskellige klimatiske forhold og landets tidligere energieffektivitetsmæssige præstationer. Disse nationale målsætninger kan senere få indflydelse på fastlæggelsen af europæiske standarder og dermed åbne mulighed for hensyntagen til nationale forhold og for mere retfærdig indregning af tidligere præstationer;

2.5 **er af den opfattelse**, at emissionshandelsmekanismen skal udformes sådan, at kraftværker, efter en rimelig overgangsperiode, i allokationsplanen kun får tildelt det antal emissionsattester, der svarer til produktionen af den planlagte mængde el og varme på et gas- og dampkraftværk med kraftvarmekobling. Dermed ville man sende et klart signal om at tilstræbe at forøge energieffektiviteten i forbindelse med elproduktion (Spørgsmål 13);

2.6 **foreslår**, at man overvejer på lignende måde at foretage en beregning af emissionsattester til industrien. Hver industrivirksomhed skulle så kun kunne få det antal emissionsattester, der svarer til produktion af den planlagte produktmængde på den mest energieffektive virksomhed. Denne foranstaltning ville indebære en flytning af omkostningerne i overensstemmelse med forårsagerprincippet og en betydelig energi- og CO₂-besparelse (Spørgsmål 2);

2.7 **kræver** accept af statsstøtte til foranstaltninger, der fremmer miljømæssige innovationer og produktivitetsforbedringer, som kan forøge energieffektiviteten. Denne støtte kan på den ene side tage form af investeringsstøtte, der fritager stimulering af innovativ energieffektiv teknologi fra notificeringspligten. På den anden side bør energieffektivitet komme i

⁽⁶⁾ <http://www.managenergy.net/gp.html>
<http://www.energie-cites.org/page.php?lang=en&dir=3&cat=3&sub=3>.

betragtning som generelt kriterium for miljøbeskyttelsesstøtte, da denne støtte særligt ydes på regionalt og lokalt plan; **anbefaler** ganske særligt gruppefritagelse for støtte til fremme af energieffektivitet, men som et minimum tilstrækkeligt høje tærskelværdier, så det administrative arbejde og forsinkelser i forbindelse med gennemførelsen af sådanne projekter kan begrænses (Spørgsmål 5);

2.8 **går ind for**, at der i forbindelse med offentlige indkøb på alle niveauer (EU, medlemsstaterne, regionerne og kommunerne) tages hensyn til energieffektivitetskriterier. I betragtning af, at det drejer sig om 16 % af EU's BNP, ville forøget efterspørgsel efter effektive redskaber, køretøjer, bygninger m.m. indebære en stærk tilskyndelse for industrien til at udvikle eller billigøre sådanne produkter. Der kan henvises til omfattende erfaringer med økologiske indkøbskriterier i medlemsstaterne;

2.9 **afviser dog** en udbudsretlig forpligtelse for ordregivende myndigheder, da mange regioner og kommuner arbejder med ekstremt knappe budgetter. I stedet bør finansielt svage kommuner orienteres fyldestgørende om fordelene ved energieffektive indkøb, så de selv kan afgøre, om de vil vælge billigste eller bedste udbydere (Spørgsmål 6);

2.10 **bifalder** finansieringsordninger for energieffektivitetsprojekter. Men for det regionale og det lokale niveau vil dette betyde, at finansielle midler og støtte kun kan stilles til rådighed på frivillig basis og afhængigt af den budgetmæssige situation (Spørgsmål 7 og 22);

2.11 **opfordrer** Kommissionen til at tage hensyn til energieffektivitetskriterier på alle politikområder, som hører under EU's kompetence. Navnlig i forbindelse med strukturfondene og samhørighedsfonden, med udvikling i landdistrikterne og med forskningsstøtte kunne Kommissionen gøre energieffektivitet til et bindende kriterium ved udvælgelsen af projekter. Dette kan også betragtes som et indirekte incitament for kommuner og regioner (Spørgsmål 12);

2.12 **afviser** udvidelse eller skærpelse af EU's bygningsdirektiv, før virkningerne af gennemførelsen af direktivet i dens nuværende form er blevet evalueret. Inden det eventuelt udvides eller skærpes, må der levnes passende tid til evaluering af det eksisterende bygningsdirektiv (Spørgsmål 8);

2.13 **anbefaler** intensivt PR-arbejde på alle niveauer. Kampagnerne skal have national, regional eller lokal relevans og bør navnlig berøre temaer, hvor målgrupperne faktisk har praktiske alternative handlemuligheder. Samarbejde mellem Kommissionen/dens repræsentationer i medlemsstaterne og regioner og kommuner ville være en god ide (Spørgsmål 12);

2.14 **påpeger** behovet for information og uddannelse, som ikke bør begrænses til fagfolk inden for energisektoren, men

udvides til også at omfatte personer, der arbejder uden for denne sektor, som f.eks. navnlig arkitekter, byggefirmaer og –entreprenører, planlæggere og infrastrukturforvaltere;

2.15 **går klart ind for** at fremme anvendelsen af kraftvarmeanlæg. Ud over at gennemføre kraftvarmedirektivet med engagement er det også ubetinget nødvendigt at udvikle det dertil hørende varmemarked hurtigere end hidtil (Spørgsmål 13);

2.16 **støtter** sanering af ældre — ineffektive — fjernvarmesystemer som et meget vigtigt bidrag til forøgelse af energieffektiviteten og opfordrer medlemsstaterne til at anvende strukturfonds- og samhørighedsfondsmidler hertil;

2.17 **støtter** Europa-Parlamentets opfordring til Kommissionen om at fremsætte forslag til lovgivning vedrørende et effektivt varme- og kølemarked. For det lokale niveau er effektiv udnyttelse af den anvendte varmeenergi af lige så stor betydning som fornuftige løsninger på køleområdet. Klimaanslag har inden for de seneste år medført en enorm forøgelse af strømforbruget i den varme årstid. Da varme- og kølemarkedet i kraft af byggeforskrifterne hører under de lokale myndigheders kompetence, er en særlig informationspolitik og rådgivning også her af stor betydning. Lokale beslutninger bør påvirkes i retning af større energieffektivitet. Innovative eksempler fra fjernvarme- og fjernkølemarkedet kan findes blandt ovennævnte Internet-steders eksempler på god praksis;

2.18 **støtter** grønbogens tanker om fremme af og støtte til decentral produktion, men gør opmærksom på, at der må ses nøje på forholdet mellem kraftværkskapacitet og lokalt forbrug. Også her bør der sættes på kraftvarmeproduktion som en særlig effektiv produktionsform. Høj energieffektivitet kan navnlig sikres, hvor den producerede varme kan anvendes lokalt;

2.19 **understreger**, at der også i forbindelse med energiudvindelse af vedvarende energikilder må tænkes på energieffektivitet og på så skånsom omgang som muligt med de forhåndenværende ressourcer. Ved etablering af nye anlæg bør forbruget på alle områder først optimeres og forsyningssystemet først derefter indrettes efter det optimerede forbrug. Følgende faktorer bør under alle omstændigheder tages i betragtning og — alt afhængigt af de retlige forhold i den pågældende medlemsstat — overvejes under inddragelse af de kompetente regionale og lokale myndigheder: placeringen, teknologiarten, anlæggenes størrelse, udnyttelsesgraden;

2.20 **afviser** en ordning med hvide (energieffektivitets)attester, hvor leverandøren forpligtes til at gennemføre besparelsesforanstaltninger hos slutbrugerne. Man kan frygte, at omkostningerne ved at indføre og opretholde en ekstra handelsordning nationaløkonomisk set overstiger besparelserne.

Bortset fra det omfattende administrative besvær forekommer det her også endnu sværere end i forbindelse med emissionshandel at foretage en retfærdig fordeling (Spørgsmål 15);

2.21 **kræver** yderligere investeringer i udbygning af den offentlige personnærtrafik og jernbaneinfrastrukturen. Kun hvis der findes fornuftige alternativer til den individuelle transport (bilkørsel), kan man på længere sigt forvente en reduktion af biltrafikken; **bifalder** i den forbindelse, at Kommissionen i forslaget til forordning om offentlig persontrafik ad jernbane og landevej erklærer sig som tilhænger af regioners og kommuners selvbestemmelsesret i forbindelse med levering af disse forsyningspligtigheder og dermed anerkender deres rolle for så vidt angår sikring af offentlig personnærtrafik;

2.22 **opfordrer** Kommissionen til også at fastholde industrien på dens forpligtelser og til via forskellige foranstaltninger at arbejde for at få nedbragt forbrugerpriserne på energieffektivt apparatur og teknologi i tilknytning til vedvarende energiformer; **erklærer sig enig** med Europa-Parlamentet i, at der for enkelte teknologiers vedkommende inden for de seneste år er opnået bemærkelsesværdige omkostningsreduktioner, men der er behov for yderligere reduktioner, hvis foranstaltninger til forøgelse af energieffektiviteten skal blive attraktive for almenheden;

2.23 **finder at EU** på baggrund af de relativt høje miljøstandarder i Europa bør søge at forhandle sig frem til toldmæssige eller ikke-toldmæssige fordele for energieffektive produkter inden for WTO.

Bruxelles, den 16. februar 2006

Michel DELEBARRE
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om Meddelelse fra Kommissionen til Rådet om europæiske ungdomspolitikker Varetagelse af unges interesser i Europa — gennemførelse af Den Europæiske Ungdomspagt og fremme af aktivt borgerskab

(2006/C 192/04)

REGIONSUDVALGET HAR —

under henvisning til meddelelse fra Kommissionen til Rådet om »Europæiske ungdomspolitikker: Varetagelse af unges interesser i Europa — gennemførelse af Den Europæiske Ungdomspagt og fremme af aktivt borgerskab« (KOM(2005) 206 endelig),

under henvisning til Kommissionens beslutning af 30. maj 2005 om i henhold til EF-traktatens artikel 265, stk. 1, at anmode om Regionsudvalgets udtalelse,

under henvisning til formandens beslutning af 25. juli 2005 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalget for Kultur og Uddannelse,

under henvisning til »Den europæiske ungdomspagt« (Formandskabets konklusioner fra topmødet i Bruxelles (den 22.-23. marts 2005), 7619/05, bilag 1),

under henvisning til sin udtalelse om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse »Oprettelse af programmet« Aktive unge »for perioden 2007-2013« ⁽¹⁾ (CdR 270/2004 fin) ⁽²⁾,

under henvisning til sin udtalelse om opfølgning af Kommissionens meddelelse til Rådet om hvidbogen »Et nyt afsæt for europæisk ungdom« — Forslag til fælles målsætninger for

⁽¹⁾ KOM(2004) 471 endelig.

⁽²⁾ EUT C 71 af 22.3.2005, s. 4.

volontæraktiviteter blandt unge — Forslag til fælles målsætninger for større forståelse af og viden om unge ⁽³⁾ (CdR 192/2004 fin) ⁽⁴⁾,

under henvisning til sin udtalelse om Kommissionens meddelelse til Rådet om opfølgning af hvidbogen »Et nyt afsæt for europæisk ungdom« — Forslag til fælles målsætninger for inddragelse og orientering af de unge i henhold til Rådets resolution af 27. juni 2002 om rammerne for det europæiske samarbejde på ungdomsområdet ⁽⁵⁾ (CdR 309/2003 fin) ⁽⁶⁾,

under henvisning til sin udtalelse om Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning om en samlet ramme for større gennemsigtighed i kvalifikationer og kompetencer (Europass) ⁽⁷⁾ (CdR 307/2003 fin) ⁽⁸⁾,

under henvisning til forslag til Regionsudvalgets udtalelse (CdR 253/2005 rev. 2), som blev vedtaget af Underudvalget for Kultur og Uddannelse den 7. december 2005 med **Roberto Pella**, Medlem af Cossatos byrå (IT/PPE), som ordfører —

på sin 63. plenarforsamling den 15.-16. februar 2006 (mødet den 16. februar) vedtaget følgende udtalelse:

1. Indledning

Regionsudvalget

1.1 **noterer sig** meddelelsen om europæiske ungdomspolitikker, som udspringer af den europæiske ungdomspagt, og påskønner dens brede og tværgående indgangsvinkel, som dækker mange fællesskabspolitikkers aktionsområder;

1.2 værdsætter, at meddelelsen ligger i naturlig forlængelse af Kommissionens hvidbog om »Et nyt afsæt for europæisk ungdom«, Rådets resolution af 27. juni 2002 og de integrerede retningslinjer for vækst og beskæftigelse, som Kommissionen vedtog den 12. april 2005;

1.3 værdsætter og støtter viljen til at styrke politikkerne til fordel for ungdommen på alle aktionsområder, da der nødvendigvis må investeres i de unge af hensyn til fremtidens Europa;

1.4 **insisterer** på det nødvendige i, at alle beslutningsniveauer på såvel ungdomsniveau som på nationalt, regionalt og lokalt niveau aktivt arbejder for, at der reelt tages hensyn til unges borgerskab i enhver politisk sammenhæng i det europæiske samfund. Det er især vigtigt, at tiltag, der kan forbedre levevilkår, beskæftigelsessituation og sociale og familiemæssige forhold, iværksættes for at skabe forudsætningerne for et aktivt borgerskab blandt unge. Inddragelse af unge er en grundlæggende forudsætning for EU-institutionernes langsigtede integration og legitimitet i den europæiske befolkning;

1.5 **understreger**, at forudsætningen for reel inddragelse af de unge er, at de lokale og regionale myndigheder, ungdomsorganisationer og alle de sociale parter, som på en eller anden måde har med de unge at gøre, drages ind i de tiltag, som EU påtænker at gennemføre. Om Kommissionens initiativer lykkes, afhænger i stor grad af, om gennemførelsen af denne samrådsproces får et positivt udfald.

2. Anvendelse af den åbne koordinationsmetode

2.1 Regionsudvalget **håber**, at den åbne koordinationsmetode håndteres på en sådan måde, at der tages tilstrækkeligt

hensyn til de lokale og regionale myndigheders rolle, og således at deres kompetence respekteres.

2.2 Regionsudvalget **mener**, at med hensyn til ungdomspolitik bør den åbne koordinationsmetodes mål være: at unge deltager i det lokale samfundsliv, så de bedre kan blive involveret i de politikker, der vedrører dem; at nå til et stade, hvor EU's politikker og nationale politikker tager større hensyn til de unges specifikke behov. Disse mål kan kun opnås ved at tage hensyn til de lokale og regionale myndigheders rolle, kompetence og viden inden for især de områder, der indgår i den strategi, som meddelelsen opstiller.

2.3 Regionsudvalget **henstiller** derfor, at medlemsstaterne sikrer de lokale og regionale myndigheders inddragelse i udformningen, gennemførelsen og overvågningen af ungdomspolitikkerne på det nationale plan, og at Rådet sikrer deres deltagelse på europæisk plan.

3. Politikker vedrørende beskæftigelse og social integration

3.1 Regionsudvalget **påskønner** Kommissionens fokus på politikker for unges beskæftigelse og social integration, da unge er særlig udsat for arbejdsløshed, utrygge ansættelsesforhold og lave lønninger. Udvalget finder det især vigtigt, at Lissabon-strategien, som lægger op til at forøge ikke blot antallet, men også kvaliteten af arbejdspladser, gennemføres fuldt ud på dette område.

3.2 Regionsudvalget opfordrer Kommissionen til at foreslå kvantitative mål for bekæmpelse af ungdomsarbejdsløshed (der i dag ligger på 18 % for EU i gennemsnit).

Hvor kompetencen til at gennemføre disse politikker ligger hos medlemsstaterne, er det de lokale myndigheder i alle medlemslande i deres egenskab af politiske og administrative enheder, som har til opgave at gennemføre, udvikle og styre sammenkædningen af beskæftigelsespolitikker, socialpolitikker, integrationspolitikker, politikker til bekæmpelse af forskelsbehandling og politikker til bekæmpelse af social udstødelse.

⁽³⁾ KOM(2004) 336 endelig og KOM(2004) 337 endelig.

⁽⁴⁾ EUT C 43 af 18.2.2005, s. 42.

⁽⁵⁾ EFT C 22 af 24.1.2001, s. 7, og KOM(2003) 184 endelig.

⁽⁶⁾ EUT C 121 af 30.4.2004, s. 10.

⁽⁷⁾ KOM(2003) 796 endelig.

⁽⁸⁾ EUT C 121 af 30.4.2004, s. 10.

3.3 Når det handler om at udarbejde tiltag til at omdefinere og omstrukturere velfærdssystemerne ud fra en proaktiv tilgang, som sigter mod at udvide den unge generations muligheder for at komme ind på arbejdsmarkedet og generelt deltage i samfundslivet, er det nødvendigt med en radikal ændring af den optik, hvorigennem problemstillingerne omkring integration/udstødelse betragtes, så de unges sociale vilkår kan angribes ud fra en helhedsorienteret synsvinkel. Beskæftigelsesaspektet kan ikke adskilles fra hele komplekset af *socialt forbedrende vilkår* såsom sundhed, grunduddannelse og et omgivende samfund, der opmuntrer til og fremmer initiativer.

3.4 I europæiske beskæftigelsesstrategier og tiltag vedrørende konkurrenceevnen er omdrejningspunktet for både nationale og europæiske handlingsprogrammer og strukturfonden målsætningerne om øget beskæftigelse, lige muligheder og social samhørighed. At sikre øget omstillingsparathed hos arbejdstagerne og virksomhederne i forhold til økonomiske forandringer og en øget beskæftigelsesegnethed hos arbejdstagerne er for den unge generation en prøvesten for integrerede politikker, som skal iværksættes, gennemføres og interagere på især lokalt plan.

3.5 Regionsudvalget **opfordrer** Kommissionen til, efter fælles aftale, at fremme aktiviteter til udvikling af den viden, de kompetencer og alle de operative instrumenter, der skal til for at styrke og forbedre de lokale og regionale forvaltningers arbejde, herunder med særlig fokus på:

- udveksling af data, information, god praksis (som også skal opnås gennem etablering af permanente tværnationale netværk, hvis arbejde skal være effektivt og kontrollerbart);
- fælles og sammenlignelige uddannelsesforløb for nøgleaktørerne i lokale og regionale politikker, der er rettet mod de unge.

3.6 De områder, hvor disse aktiviteter til styrkelse af effektiviteten af de regionale og lokale myndigheders bidrag, især skal finde sted, er:

- systemer for efterspørgsel/udbud;
- indslusningsforløb til arbejdsmarkedet;
- beskæftigelsesaktiviteter rettet mod social integration;
- oplysnings- og formidlingsaktiviteter om spørgsmål i forbindelse med arbejdsmarkedets institutionelle struktur og udvikling af fagområder;
- koordinering mellem uddannelsessystemer og den økonomiske verden/erhvervslivet;
- økonomiske ledsageforanstaltninger til social integration.

3.7 Strategien for social integration kan forbedre situationen for de unge (især de mest sårbare), hvis der på EU- og medlemsstatsniveau udvikles en effektiv samordning mellem de forskellige politikker, som de regionale og lokale myndigheder direkte fører ud i livet. Udarbejdelsen af enhver strategi for social integration og af programmet for gensidig læring på beskæftigelsesområdet vil blive fremmet, hvis de forskellige lokale og regionale myndigheder aktivt og direkte inddrages.

3.8 I den sammenhæng vil samordningen og samarbejdet mellem de forskellige institutionelle niveauer kunne fokusere på de unges vanskeligheder med at få fodfæste på arbejdsmarkedet, som ikke alene afspejles i ungdomsledigheden, men også i andelen af inaktive unge, som ikke studerer, ikke arbejder og heller ikke er arbejdssøgende — et meget alvorligt problem i betragtning af, at mange unge også unddrager sig undervisningspligten indtil 18 års alderen.

3.9 Regionsudvalget **opfordrer** Kommissionen til at arbejde for, at der i nationale reformprogrammer indføres foranstaltninger, der sikrer passende finansiel og organisatorisk støtte til unge iværksættere og deres projekter.

4. Almen uddannelse og erhvervsuddannelse

4.1 Regionsudvalget **understreger**, at den europæiske ungdomspagt hverken bør føre til EU-harmonisering af indholdet i programmerne for almene uddannelser og erhvervsuddannelser eller af tilrettelæggelsen af de almene uddannelser og erhvervsuddannelser, da det er områder, hvor medlemsstaterne og i visse tilfælde de lokale og regionale myndigheder har den fulde kompetence, jf. traktaten, som begrænser EU's beføjelser til udvikling af »den europæiske dimension på uddannelsesområdet« og til »udveksling af oplysninger og erfaringer om spørgsmål, der er fælles for medlemsstaternes uddannelsessystemer«.

4.2 Regionsudvalget **håber**, at udvekslingen af oplysninger om bedste praksis (og om anvendte instrumenter og procedurer), som de enkelte medlemsstater har udviklet, vil blive styrket og forbedret for at sikre de regionale og lokale myndigheders aktive og effektive inddragelse i tilpasningen af kvalifikationsordninger og -rammer.

4.3 I særdeleshed gælder, at ethvert initiativ i forbindelse med indkredsningen af en europæisk kvalifikationsramme, som trækker på og indgår i et samspil med meritoverførsels- og kvalitetssikringsordninger, de fælles europæiske principper for identificering og validering af ikke-formel og uformel læring og til Europass (det ensartede europæiske redskab til etablering af transparens i eksamensbeviser, attesteringer og kvalifikationer), ikke kan gennemføres uden medvirken fra de regionale og lokale myndigheder, hvilket også gælder overvågningen og evalueringen af initiativerne.

4.4 Det bør naturligvis også gælde i testfasen for ungdomspasset »Youthpass« inden for rammen af Europass, som Kommissionen forventer indledt i 2006. I den forbindelse bør der udarbejdes behørigt procedurer og økonomiske instrumenter.

4.5 Tilsvarende procedure bør anvendes for de aktiviteter, Kommissionen har foreslået og som tager sigte på at opfordre medlemsstaterne til at sørge for større gennemsigtighed og mere information om beskæftigelses- og uddannelsesmuligheder for at lette mobiliteten i forbindelse med moderniseringen af arbejdsformidlingen, og for de aktiviteter, der sigter på at få medlemsstaterne til at styrke deres strategier til fjernelse af hindringer for mobilitet. I den sammenhæng bør der også i

evalueringen og gennemførelsen af initiativer, herunder Den europæiske volontørtjeneste, informationsportalerne Eures (den europæiske portal for erhvervsmæssig mobilitet) og Ploteus (den europæiske uddannelsesportal), tages bedre hensyn til unges behov, i det omfang de lokale myndigheders evaluering og forslag bliver udnyttet.

4.6 Behovet for at koordinere nationale uddannelsessystemer med henblik på i størst muligt omfang at fremme borgernes fri bevægelse og udvikle lokale systemer kan også imødekommes ved at styrke udvekslingen af viden og god praksis. Især kan fællesskabsstøtte til tværnational dialog og samarbejde ledsage medlemsstaternes indsats for at etablere en sammenlignelig valideringsramme for ikke-formel læring og uformel læring.

4.7 Et tæt samarbejde mellem EU-institutioner og regionale og lokale myndigheder kan hjælpe med til at udvikle universiteternes rolle som fora for unge europæeres udveksling af viden og kultur. Det kan også opnås ved, at universiteterne forankres stærkere i de lokale samfund og ved at de i mere omfattende grad og generelt anvender principper, metoder og former for partnerskaber.

5. Mobilitet

5.1 Regionsudvalget **udtrykker tilfredshed med**, at Kommissionens meddelelse er i fuld samklang med EU's politikker for arbejdstageres fri mobilitet og mobilitet for studerende, undervisere og personer under erhvervsuddannelse, især unge.

5.2 Udvalget **støtter** derfor fuldt ud Kommissionens erklæring om unges mobilitet i Europa, hvad enten det er i uddannelses- eller arbejdsøjemed.

5.3 For at fremme øget viden om EU og dets virkemåde og inddragelse af unge i den politiske verden **opfordrer** Regionsudvalget EU-institutionerne til med FN som model at udarbejde et program for unge, hvor studerende fra højere læreanstalter og universiteter deltager i en reel simulation af EU-institutionernes arbejde (Europa-Parlamentets plenarforsamlinger, Rådets møder, osv.).

5.4 Unges mobilitet er ikke længere begrænset til EU, men vedrører i stigende omfang også lande uden for Europa. Regionsudvalget **håber**, at der vil blive indledt et tættere samarbejde mellem Kommissionen, medlemsstaterne og de regionale og lokale myndigheder for blandt andet at fremme unges volontørarbejde og deltagelse i internationale solidaritetsaktioner. Der bør lægges særlig vægt på grænseoverskridende bevægelighed. Europas befolkning er i dag sammensat af store mindretal, der stammer fra nærområder, og deres bevægelighed bør fremmes, ligesom der må plejes kontakter med dem. I den forbindelse kan forskellige medlemsstaters netværk af ngo'er, som opererer inden for samme udviklingsområde, være et felt, hvor der eksperimenteres med støtteaktioner i samspil med de forskellige lokale og nationale niveauer og EU.

5.5 For at sikre unge arbejdstagere reel mobilitet inden for EU **opfordrer** Regionsudvalget tillige Kommissionen og

medlemsstaterne til at arbejde for fremme af de nationale programmer for sprogstudier.

6. Forening af familie- og arbejdsliv

6.1 Regionsudvalget **understreger**, at kompetencen ligger hos medlemsstaterne, når det drejer sig om udformning af politikker og metoder, der sigter på bedre balance mellem familie- og arbejdsliv.

6.2 Også på dette område kan Kommissionens bidrag sigte på at styrke og udbrede muligheden for at overføre og integrere information, viden og erfaringer, som de regionale og lokale myndigheder sidder inde med på de områder, Kommissionen nævner, og med hensyn til fremme og udbredelse af retten til lige muligheder mellem generationerne.

7. Unges deltagelse og aktioner til styrkelse af unges aktive borgerskab

7.1 Regionsudvalget **mener**, at hvad angår ungdomspolitik bør Kommissionen indlede en resolut og effektiv dialog og samråd med de unge om de programmer og initiativer, den har udviklet, og i den forbindelse også afprøve innovative metoder.

7.2 Kommunerne eller regionerne (afhængigt af medlemsstatens territoriale struktur) bør i denne proces spille den rolle, de er berettiget til, fuldt ud og effektivt, da de er de myndigheder, der befinder sig tættest på borgerne, og den aktør, de unge først møder direkte, når det drejer sig om deltagelsen i det politiske, civile og økonomiske liv. Høringerne af de lokale myndigheder bør ledsages af foranstaltninger, der sigter mod:

- at intensivere erfaringsudvekslingen mellem beslutningstagerne og dem, der fører ungdomspolitikkerne ud i livet på lokalt plan, ligesom det også skal fremme gensidig forståelse;
- tilskynde til etablering af stabile net og støtte aktiviteter til udveksling og udbredelse af god praksis og gensidig bistand, med henblik på ajourføring af strategier, metoder og instrumenter til fremme af unges deltagelse;
- oprette kanaler og instrumenter for deltagelse, som befordrer initiativer foreslået af unge, så de kan engagere sig i projekter og aktiviteter, de selv har bragt frem.

Den tværnationale dialog letter »udviklingen« og konsolideringen af erfaringer og begrænser faren for for tidlig opløsning.

7.3 Regionsudvalget **mener**, at medlemsstaterne bør iværksætte kampanjer for deltagelse og udøvelse af medborgerskab ved i de almene og faglige uddannelsesprogrammer at fremme bevidstheden om, hvilke forpligtelser der påhviler det enkelte individ i et demokratisk samfund, specielt på lokalplanet. I den forbindelse skal skolen og de højere uddannelsesinstitutioner ses som et vigtigt fælles rum for de unges deltagelse og for oplæring til demokrati.

7.4 Regionsudvalget **håber**, at man vil fremme udveksling af god praksis for unges deltagelse i den lokale forvaltning og initiativer for overførsel af viden om forskellige former for lokalforvaltning, der sigter mod mere bevidst deltagelse i det politiske liv.

7.5 Udvalget opfordrer de regionale og lokale myndigheder til at fremme forsøg i lighed med »ungdomsråd«, der ikke kun bør betragtes som en mekanisme eller kanal for deltagelse og dialog med de unge, men også som reelle uddannelsesværktøjer for aktivt medborgerskab.

7.6 For at støtte deltagelse på lokalt plan og aktivt borgerskab bør Kommissionen gennem en tværnational dialog fremme fælles udarbejdelse af præcise kriterier for målsætningen om »deltagelse« og dennes indhold: hvordan skal den foregå, hvilke dimensioner skal have, og hvilken målgruppe skal den have.

7.7 For at undgå eller minimere risikoen for, at kun store »nationale netværk« kommer til at deltage i hørings- og deltagesprocesserne, bør netværk af ungdomsorganisationer, som opererer lokalt, inddrages aktivt. Til gennemførelse heraf vil det være nyttigt, hvis de kommuner, som på deres territorium har udviklet modeller for planlægning og forvaltning af ungdomspolitikker, der lægger op til høring og samordning, inddrages direkte.

7.8 Regionsudvalget **håber**, at Kommissionen i gennemførelsen af de bebudede initiativer (kampagnen »Brug forskellene — Stop diskriminationen«, et europæisk initiativ til fremme af børns og unges sundhed, en offentlig høring om sport med henblik på at styrke sportens opdragelsesmæssige og sociale værdier for unge) ikke undervurderer den nøglerolle, som de regionale og lokale myndigheder kan spille med hensyn til at nå, oplyse, bevidstgøre, motivere og aktivere grupper eller enkeltpersoner.

7.9 Regionsudvalget **bifalder**, at en stor del af ansvaret for ungdomspolitikker er placeret i Europas kommuner og regioner. Det er derfor afgørende, at de lokale og regionale myndigheder tager del i ansvaret for ungdommens uddannelse, arbejde og fritid

8. Støtteprogrammer for ungdomspolitikker

8.1 Kommissionen og de øvrige EU-institutioner kan spille en central rolle i udarbejdelsen af de operationelle betingelser og instrumenter, der skal gøre det muligt for medlemsstaterne at udøve deres respektive beføjelser. De mangedimensionelle, tværgående og sammensatte problemer omkring unges vilkår kræver, at de forskellige institutionelle niveauer alt efter deres forskellige ansvarsområder og beføjelser har præcis viden om fænomener og processer.

8.2 Regionsudvalget **håber** derfor, at der kan gennemføres initiativer til udvikling af et system til koordinering af overvågningscentre for unges vilkår på baggrund af resultater fra andre og ligeledes mangedimensionelle og tværgående spørgsmål, som gør det muligt:

— at undgå at mangedoble informationssystemer og -platforme;

— at integrere og sammenkøre allerede eksisterende databanker på europæisk plan, så det bliver muligt at udarbejde og sammenkøre data vedrørende unge;

— at nyttiggøre og integrere de bedste erfaringer fra »overvågningscentre vedrørende unges vilkår«, der er udbredt i Europa og støttet af de regionale og lokale myndigheder, i et europæisk net;

— at fremme lokale overvågningscentres specialisering og derved mindske faren for omfattende overlapninger.

8.3 Regionsudvalget **håber**, at der — gennem specifikke programmer og bevidstgørelsesaktiviteter, udveksling af god praksis og uddannelse af de lokale aktører på det ungdomspolitiske område — kan udbrede sig en europæisk kultur for ungdomspolitik, således at der skabes et europæisk beslutningsrum, hvor beslutningstagerne kan udveksle synspunkter om gennemførelse af ungdomspolitikker. Især tilbyder Regionsudvalget samarbejde med Kommissionen om iværksættelse af en oplysningskampagne vedrørende indholdet af den europæiske ungdomspagt.

8.4 Det har stor betydning for effektiviteten af de politikker, der forfølges på ungdomsområdet, at der iværksættes processer til evaluering af politikernes effekt og udfald. Da der ikke findes etablerede og anerkendte »modeller« for ungdomspolitik, vil en evaluering gøre det muligt at bygge erfaring op, skabe knowhow og skabe sammenhængende og reproducerbare modeller. De regionale og lokale myndigheder bør drages mere specifikt ind i evalueringprocessen.

8.5 I udviklingen, planlægningen og gennemførelsen af det enkelte program og aktion bør den forvaltende funktion, som de regionale og lokale myndigheder varetager i ungdomspolitikkerne, styrkes og det vertikale subsidiaritetsprincip bør integreres med det horisontale subsidiaritetsprincip, som har særlig betydning på lokalt plan. I gennemførelsen af hvert enkelt program eller aktion, som berører ungdommen, bør man derfor indhøste erfaringer med hensyn til, hvordan et effektivt, afbalanceret og repræsentativt partnerskab kan fremmes og udnyttes.

8.6 Regionsudvalget **understreger** behovet for at indarbejde ungdomsaspektet i de vigtigste af EU's politikker. Hvad angår tiltag på det kulturelle område, hvor merværdien ved integrering af ungdomsaspektet tidligere delvist er blevet anerkendt, bør man også tage hensyn til behovet for at afsætte midler og plads til initiativer, der gennemføres af og retter sig mod unge. Betydningen af social lighed og lige muligheder mellem generationerne, herunder også i relation til unges risiko for social udstødelse, bør også understreges.

8.7 Regionsudvalget **henstiller**, at de territoriale myndigheders nøglerolle anerkendes i gennemførelsen og evalueringen af Ungdoms-programmet og den europæiske volontørtjenesteordning. Denne henstilling gælder også Ungdoms-programmet i perioden 2007-2013. Kun på den måde kan man sikre projekternes territoriale forankring, deres indvirkning på lokalområdet og deres effektive integrering i lokale politikker.

8.8 Regionsudvalget **mener**, at foranstaltningerne til fordel for unge udover spørgsmål, som er dækket af Den europæiske ungdomspagt, skal omfatte spørgsmål, som — om end det kun er indirekte — kan hjælpe med til at opnå pagtens mål. Af problemer med særlig betydning tænkes her især på boligproblemet (som hører under politikkerne for beskæftigelse, mobilitet og forening af familieliv og arbejdsliv), og andre tilsvarende områder i tilknytning til familiens velfærd og politikker for kreditadgang. Medlemsstaterne må derfor opfordres til at gøre en større indsats for at udvikle effektive reformer på disse områder.

8.9 Regionsudvalget **opfordrer** endvidere Kommissionen til at arbejde for, at der indbygges foranstaltninger i de nationale reformprogrammer inden for rammerne af Lissabon-strategien, som sigter mod;

- at styrke bestræbelserne på at bekæmpe den voksende fare for social udstødelse blandt unge ved især på alle niveauer at fremme initiativer, der forbedrer *alle unges adgang til alle rettigheder* (sociale, politiske, borgerlige) og deres fulde udøvelse af disse rettigheder;
- at fremme ungdomspolitikker i de nationale reformprogrammer og at sætte gennemførelsen heraf højt på dagsordenen;
- at hjælpe dygtige unge i en vanskelig økonomisk situation til at nå de højeste uddannelsesniveauer og forebygge, at de forlader skolen for tid;
- at tilbyde de unge et system af passende sociale afbødeforanstaltninger;
- at fremme kunst og kreativitet blandt unge ved at støtte selvstændig virksomhed på disse områder;
- at iværksætte specifikke støtteordninger, som gør det muligt for unge generelt og især unge med lav indkomst, unge

arbejdsløse, unge med handicap, unge kvinder og unge indvandrere at deltage i det sociale og politiske liv;

- at støtte unge, som lever i ugunstigt stillede landdistrikter, i at blive integreret kulturelt, socialt og arbejdsmæssigt;
- at tilskynde til frivilligt ungdomsarbejde.

9. Finansielle ressourcer

9.1 I betragtning af de meget komplekse problemstillinger, der er tale om, **efterlyser** Regionsudvalget en klarere udmelding fra Kommissionen om de finansielle ressourcer til konkretisering af tiltagene til fordel for de unge.

9.2 Udvalget **anbefaler** derfor, at man efter fastlæggelsen af EU-direktiverne konsekvent afsætter specifikke EU-midler, da så ambitiøse og klart nødvendige projekter til fordel for ungdommen kræver finansielle ressourcer, som medlemsstaterne ikke kan tilvejebringe alene. I sidste ende handler det om, at Kommissionen bør forhøje de midler, der er tilgængelige for Fællesskabets politikker til fordel for unge.

9.3 Regionsudvalget **anbefaler** ligeledes, at den administrative forenkling, der skal lette de regionale og lokale myndigheders og især de unges og deres interesseorganisationers adgang til programmerne og aktionerne, videreføres og styrkes. Det vil gøre det muligt at optimere omkostningseffektiviteten, forenkle processen og forkorte gennemførelsestiden.

9.4 Regionsudvalget **håber**, at de retningslinjer, som Kommissionen udstikker i sin meddelelse, vil blive støttet gennem egnede programmer, hvortil der afsættes tilstrækkelige finansmidler. Udover de specifikke programmer (Ungdomsprogrammet og Den Europæiske Volontørtjeneste) kunne en del af ethvert EU-programs budget øremærkes til specifikke foranstaltninger for unge.

Bruxelles, den 16. februar 2006

Michel DELEBARRE
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse af 16. februar 2006 om Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget »i2010 — Et europæisk informationssamfund som middel til vækst og beskæftigelse«

(2006/C 192/05)

REGIONSUDVALGET HAR —

under henvisning til meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget »i2010 — Et europæisk informationssamfund som middel til vækst og beskæftigelse« KOM(2005) 229 endelig),

under henvisning til Kommissionens beslutning af 1. juni 2005 om i henhold til EF-traktatens artikel 265, stk. 1, at anmode om Regionsudvalgets udtalelse,

under henvisning til præsidiets beslutning af 12. april 2005 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalget for Kultur og Uddannelse,

under henvisning til Lissabon-målsætningen om inden 2010 at gøre EU til »den mest konkurrencedygtige og dynamiske videnbaserede økonomi i verden, en økonomi, der kan skabe en holdbar økonomisk vækst med flere og bedre job og større social samhørighed«,

under henvisning til Det Europæiske Råds opfordring til Kommissionen på samlingen i Bruxelles den 22.-23. marts 2005 om straks at puste nyt liv i Lissabon-strategien med henblik på vækst og beskæftigelse ⁽¹⁾,

under henvisning til formandskabets konklusioner fra det Europæiske Råd i Bruxelles den 22.-23. marts 2005, ifølge hvilke »det er bydende nødvendigt at udvikle et helt igennem rummeligt informationssamfund baseret på en generel brug af informations- og kommunikationsteknologier (IKT) inden for de offentlige tjenester, i SMV'erne og i hjemmene. Med dette mål for øje vil initiativet« i2010 »fokusere på forskning og innovation inden for IKT, på udviklingen af indholdsindustrierne, på net- og informationsikkerheden samt på konvergens og interoperabilitet med henblik på at skabe et informationsrum uden grænser« ⁽²⁾,

under henvisning til Regionsudvalgets udtalelse om Kommissionens meddelelse »Europe 2005: Ajourføring af handlingsplanen« (CdR 193/2004 fin) ⁽³⁾,

under henvisning til Regionsudvalgets udtalelse om Kommissionens meddelelse »Højhastighedsforbindelser i Europa: De nationale bredbåndsstrategier« (CdR 257/2004 fin), ⁽⁴⁾

under henvisning til Regionsudvalgets udtalelse om Kommissionens meddelelse »Den fremtidige europæiske lovgivningspolitik på det audiovisuelle område« (CdR 67/2004 fin) ⁽⁵⁾,

under henvisning til Regionsudvalgets udtalelse om Kommissionens meddelelse »Videnskab og teknologi: nøglen til Europas fremtid — Retningslinjer for EU's politik til støtte af forskning« (CdR 194/2004 fin), ⁽⁶⁾

under henvisning til Regionsudvalgets perspektivudtalelse »Universiteternes rolle i den lokale og regionale udvikling i et vidensbaseret Europa« (CdR 89/2003 fin), ⁽⁷⁾

⁽¹⁾ Formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råd i Bruxelles den 22.-23. marts 2005, 7619/1/05 rev. 1, punkt 8, http://europa.eu.int/european_council/conclusions/index_da.htm. Formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råd i Bruxelles den 22.-23. marts 2005, 7619/1/05 rev. 1, punkt 18,

⁽²⁾ http://europa.eu.int/european_council/conclusions/index_da.htm.

⁽³⁾ EUT C 71 af 22.3.2005, s. 59.

⁽⁴⁾ EUT C 71 af 22.3.2005, s. 55.

⁽⁵⁾ EUT C 318 af 22.12.2005, s. 27.

⁽⁶⁾ EUT C 71 af 12.3.2005, s. 22.

⁽⁷⁾ EUT C 73 af 23.3.2005, s. 55.

under henvisning til Regionsudvalgets udtalelse (CdR 252/2005 rev. 2), som blev vedtaget af Underudvalget for Kultur og Uddannelse den 7. december 2005 med **Theodoros Georgakis, borgmester i Iliupoli** (EL/PSE), som ordfører, og

UD FRA FØLGENDE BETRAGTNINGER:

1. informations- og kommunikationsteknologier (IKT) kan både direkte og indirekte bidrage væsentligt til opfyldelsen af Lissabon-strategiens målsætninger;
2. ambitiøse højhastighedsforbindelser med garanti for lige behandling og digitale muligheder uden diskrimination i en fælleseuropæisk informationsinfrastruktur bør spille en fremtrædende rolle i tilgangen i såvel Europa som helhed som i de enkelte nuværende og kommende medlemsstater, i by som på land og for både virksomheder og borgere;
3. investeringer i forskning og innovation er af afgørende betydning, og investeringerne må øges, for at IKT fortsat kan bidrage til udvikling og vækst;
4. det er af vital betydning, at der udvikles en effektiv og moderne informationsinfrastruktur for såvel nye som etablerede virksomheder og for moderne offentlige tjenester;
5. lige muligheder i informationsområdet skal betragtes som en rettighed for de europæiske borgere — det gælder både connectivity og tjenester, uafhængigt af brugeren, samfundssystem og geografisk placering;
6. informationsinfrastruktur og bredbåndsnet skal opfattes som en forvaltningsopgave på linje med vand- og elforsyning —

på sin 63. plenarforsamling den 15. og 16. februar 2006 (mødet den 16. februar 2006) vedtaget følgende udtalelse:

1. Regionsudvalgets synspunkter

Generelle bemærkninger

Regionsudvalget

1.1. **er imponeret over** den syntetiske form og den klarhed, som præger Kommissionens analyse og konklusioner i meddelelsen »i2010 — Et europæisk informationssamfund som middel til vækst og beskæftigelse«;

1.2. **er enig i**, at viden, forskning og innovation er drivkraften bag bæredygtig vækst;

1.3. **støtter kraftigt** det synspunkt, at opbygningen af et informationssamfund for alle er en central opgave;

1.4. **godtager** ræsonnementet, at IKT er en kraftig løftestang for vækst og beskæftigelse, hvilket det statistiske materiale kun kan bekræfte, idet en fjerdedel af væksten i EU's BNP og 40 % af produktivitetstigningen kan tilskrives IKT;

1.5. **konstaterer**, at den tekniske sammensmeltning af tjenester, massemedier, net og udstyr sker i et rivende tempo, hvilket giver borgerne flere muligheder for adgang til rigt informationsindhold;

1.6. **gør opmærksom på**, at gennemførelsen af den tekniske sammensmeltning vil understøttes af social konvergens og etableringen af en lovramme;

1.7. **bifalder** i2010-strategien for det europæiske informationssamfund og **er enig i** de overordnede politiske linjer og de grundlæggende prioriteringer;

1.8. **er enig i**, at i2010-strategien befordrer en åben og konkurrencebaseret digital økonomi, sikrer høj kvalitet og modvirker social udstødelse;

1.9. **understreger** betydningen af i2010-strategiens tre målsætninger og **erklærer sig enig i** disse:

— indførelse af et europæisk samarbejdsområde for information

— styrkelse af innovation og investering i forskning

— et informationssamfund for alle (uden social udstødelse) med særlig vægt på bedre offentlige serviceydelser og livskvalitet;

1.10. **er overbevist om**, at i2010-initiativet vil bidrage til større livskvalitet for borgerne og generelt til et bedre samfund.

Et europæisk samarbejdsområde for information

Regionsudvalget

1.11. **støtter** Kommissionens fremsynede politik, idet det mener, at EU's IKT-marked rummer et enormt potentiale, som bør udnyttes. Et fælles EU-marked med ens regler for alle lande er særligt gunstigt for erhvervslivet;

1.12. **understreger** nødvendigheden af at anerkende og strukturere de regionale og lokale myndigheders rolle i opfyldelsen af i2010-strategien;

1.13. **ser med tilfredshed på** indsatsen for at tage de vigtigste udfordringer op, men **gør samtidig opmærksom på**, at resultaterne skal udnyttes i overensstemmelse med de foreslåede handlingsprogrammer;

1.14. **understreger**, at de udfordringer, der ligger i hurtigere bredbåndsforbindelser i struktursvage og dårligt stillede områder, kræver adgang til betydelige ressourcer fra struktur-fondene, og at et rigt informationsindhold, interoperabilitet og sikker handel, kræver adgang til betydelige ressourcer fra forsknings- og udviklingsprogrammerne;

1.15. **mener**, at adgangen til bredbåndsnet af god kvalitet og til overkommelige priser er en vigtig forudsætning for, at borgerne kan opnå service af høj kvalitet, og især er med til at forbedre kvaliteten af den service, der ydes af de lokale offentlige forvaltninger, samtidig med at den gør det lettere for små og mellemstore virksomheder at markedsføre deres produkter. Fjerntliggende egne og ikke mindst regionerne i den yderste periferi ventes at få betydelig gavn af lettere adgang til hurtigere bredbåndsforbindelser;

1.16. **understreger**, at forbrugerbeskyttelse og beskyttelse af personlige data er særligt følsomme emner for samfundet, hvilket der skal tages hensyn til ved udformningen af IKT-strategien og reglerne for IKT-markedet;

1.17. **insisterer** i forlængelse heraf **på**, at de nye IKT-tjenester og -applikationer under alle omstændigheder skal overholde databeskyttelseslovgivningen, og at brugerne til enhver tid skal kunne følge med i behandlingen af deres personlige data. Den i meddelelsen foreslåede »oplysning om behovet for selvbeskyttelse«⁽⁸⁾ må følges af stærkere sikkerhedsforanstaltninger;

1.18. **lægger særlig vægt på** sikker handel, bekæmpelse af ulovligt og skadeligt indhold på nettet og på behovet for at EU garanterer adgang til tjenester og kommunikationsmidler af god kvalitet til overkommelige priser, som kan sikre territorial samhørighed på hele EU's område under særlig hensyntagen til fjerntliggende regioner og regioner i den yderste periferi;

1.19. **mener**, at de nye tjenesters indhold og de nye digitale medier ikke kun skal udformes ud fra økonomiske kriterier, men også ud fra sociale og kulturelle behov;

1.20. **tilskynder** til oprettelse af forskerparker og etablering af en passende ramme for små og mellemstore virksomheders investeringer.

Innovation og investering i forskning

Regionsudvalget

1.21. **bakker klart** op om Kommissionens forslag om mere og bedre IKT-forskning i Europa. I den forbindelse skal man dog sikre, at den oparbejdede viden videreformidles, således at den konkretiseres i resultater til gavn for den europæiske industri som helhed, og at fremskridtene hen imod opfyldelsen af Lissabon-målsætningerne fastholdes i alle regioner;

⁽⁸⁾ Side 7 i den danske udgave af meddelelsen.

1.22. **insisterer på**, at det er nødvendigt med et højt forskningsbudget for perioden 2007-2013, »også selvom andre dele af budgetplanerne for 2007-2013 ændres«⁽⁹⁾;

1.23. **understreger**, at anvendelsen af forskningsresultater i produktionen er af vital betydning i enhver økonomi og for enhver teknologi, men at IKT har særlige træk, som der må tages behørigt hensyn til. Så meget desto mere som IKT påvirker den måde, hvorpå de lokale og regionale myndigheder arbejder (e-forvaltning) samt organiserer og udfører deres opgaver (som leverandør af diverse tjenesteydelser til enkeltpersoner, som medforvalter af den historiske og miljømæssige arv, som medadministrator af netværk og infrastrukturer til lokal mobilitet, e-læring, e-sundhed, telearbejde m.m.);

1.24. **minder om**, at IKT under alle omstændigheder spiller en grundlæggende rolle i indsatsen for at forbedre koordinationen og samarbejdet på de forskellige områder mellem de lokale, nationale og europæiske myndigheder på den ene side og mellem disse og private organer i EU på den anden side. Desuden giver IKT en særdeles god mulighed for at forbedre kvaliteten af de offentlige tjenester.

Et informationssamfund for alle (uden social udstødelse) med særlig vægt på bedre offentlige serviceydelser og livskvalitet

Regionsudvalget

1.25. **understreger** behovet for ligevægt mellem positive økonomiske IKT-resultater og eventuelle sociale, retlige og kulturelle følger af, at IKT bliver en del af de europæiske borgers liv. Det er derfor vigtigt at kæde IKT-strategier sammen med ungdoms- og uddannelsespolitikker og grundlæggende menneskerettigheder;

1.26. **bakker op om**, at IKT kan forventes at øge livskvaliteten, herunder at en større IKT indsats kan forbedre og oprette nye IKT-baserede sundhedstjenester, som kan være med til at styrke borgernes sundhedstilstand generelt samt forbedre og effektivisere borgernes adgang til offentlige sundhedsydelser;

1.27. **forventer**, at anvendelsen af IKT som nyt »kulturredskab« ved siden af skrivning og læsning er i stand til at trænge de traditionelle informationskilder og -kanaler (aviser og brevvekslinger osv.) tilbage. Med henblik på at bevare disse grundlæggende færdigheder bør læring via IKT anvendes som supplement til de traditionelle kommunikationsmetoder og ikke erstatte dem;

1.28. **insisterer på** behovet for at bevare den kulturelle og sproglige mangfoldighed. Indskrænkningen til et enkelt hovedsprog inden for IKT⁽¹⁰⁾ må ikke få negative konsekvenser for det nødvendige udbud af specialiserede tjenester til borgerne på andre sprog eller respekten for den kulturelle og sproglige mangfoldighed;

⁽⁹⁾ CdR 194/2004, punkt 1.6 (Regionsudvalgets udtalelse om nøglen til Europas fremtid – Retningslinjer for EU's politik til støtte af forskning, ordfører: Jyrki Myllyvirta).

⁽¹⁰⁾ Det skønnes, at 80 % af indholdet på Internettet er på engelsk (kilde: www.englishenglish.com).

1.29. **peger på** behovet for digitalisering af Europas skriftlige kulturarv, så den kan bevares for fremtidige generationer. Dette gælder for alle sprog, regioner og lande i Europa;

1.30. **understreger**, at anvendelse af IKT bør medføre en betydelig forbedring af produktiviteten og konkurrenceevnen og således være til stor gavn for samfundet;

1.31. **bakker op om** de tre udpegede IKT-flagskibe: behovene i det aldrende samfund, sikker og ren transport og kulturel og sproglig mangfoldighed;

1.32. **understreger**, at det er vigtigt at udnytte IKT som et nyt »socialt instrument«. IKT-strategier må derfor knytte an til EU's socialpolitik;

1.33. **slår til lyd for** oprettelsen af digitale biblioteker og billedsamlinger med historisk/kulturelt indhold og med generel adgang for alle;

1.34. **støtter** fremme af den digitale dialog (e-consultancy) med henblik på udveksling af forslag, tanker, idéer, iagttagelser og bedste praksis mellem lande, regioner og civilsamfundet generelt.

2. Regionsudvalgets henstillinger

Regionsudvalget

2.1. **foreslår** Kommissionen og medlemsstaterne at lægge særlig vægt på og give høj prioritet til en decentral tilgang, hvor forvaltningen af

- politikker
- handlingsprogrammer
- og økonomiske midler

lægges ud til de lokale og regionale myndigheder, for så vidt angår spørgsmål med relation til i2010, for at sikre infrastruktur og tjenester, der kan fremme vækst og øge borgernes livskvalitet i regionerne;

2.2. **anbefaler** Kommissionen at støtte udformning og anvendelse af sammenlignelige indikatorer til vurdering af regional udbredelse og anvendelse af IKT, så nyttige resultater løbende kan anvendes i forbindelse med iværksættelsen af socioøkonomiske og teknologiske konvergensforanstaltninger i regionerne;

2.3. **ønsker** at blive orienteret og at udtale sig om resultater og konklusioner i midtvejsevalueringsrapporten om i2010-strategien, som bør offentliggøres i god tid;

2.4. **tilskynder** i forbindelse med planlægningen af handlingsprogrammerne Kommissionen til at tage hensyn til, at en betragtelig del af væksten kommer fra computerspilindustrien og at man derfor må lægge særlig vægt på kvalitet i denne udvikling og være opmærksom på den indvirkning, som computerspil har på samfundet, ikke mindst på de unge;

2.5. **anmoder** Kommissionen om at inddrage Regionsudvalget fuldt ud i tiltag vedrørende revision eller justering af den aftalte og gennemførte strategi;

2.6. **opfordrer** Kommissionen til at indføre nye procedurer for medlemsstaterne, der sætter disse i stand til effektivt at fremme i2010-initiativet og at tilpasse de nationale reformprogrammer, herunder IKT-programmer, med som vigtigste mål at styrke regionerne, navnlig i de fjerntliggende og ultraperifere egne, landdistrikter samt ø-områder, der kan drage størst socioøkonomisk fordel af udviklingen af IKT-programmer.

2.7. **opfordrer** Kommissionen til at vise de økonomisk set mindre udviklede regioner en særlig opmærksomhed, så de kan udnytte de muligheder for reel konvergens, som IKT giver, og undgå den fare for udstødelse, som de, der ikke har adgang til IKT, udsættes for.

Endelig **gør** Regionsudvalget **opmærksom på og finder det nødvendigt**, at dialogen om »i2010 — Et europæisk informationsfund som middel til vækst og beskæftigelse« foregår til stadighed og udvides løbende. Dette er nødvendigt på grund af tempoet i den teknologiske udvikling og de nye behov, som hele tiden opstår.

Bruxelles, den 16. februar 2006

Michel DELEBARRE
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om:

Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om Haag-programmet: Ti prioriteter for de næste fem år — Partnerskabet for fornyelse i EU inden for frihed, sikkerhed og retfærdighed

Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om et rammeprogram om sikkerhed og beskyttelse af frihedsrettigheder for perioden 2007-2013 — Forslag til Rådets afgørelse om særprogrammer for perioden 2007-2013 om Forebyggelse, beredskab og konsekvensstyring i forbindelse med terrorisme — Forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet inden for det generelle program om sikkerhed og beskyttelse af frihedsrettigheder

Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om et rammeprogram om grundlæggende rettigheder og retfærdighed for perioden 2007-2013 — Forslag til Rådets afgørelse om særprogrammer for perioden 2007-2013 — Bekæmpelse af vold (Daphne), forebyggelse af narkotikamisbrug og information af offentligheden, Grundlæggende rettigheder og unionsborgerskab, Strafferet, Civilret — som en del af det generelle program om grundlæggende rettigheder og retfærdighed

(2006/C 192/06)

REGIONSUDVALGET HAR —

under henvisning til Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet af 10. maj 2005 om Haag-programmet: Ti prioriteter for de næste fem år. Partnerskabet for fornyelse i EU inden for frihed, sikkerhed og retfærdighed (KOM(2005) 184 endelig),

under henvisning til Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet af 6. april 2005 om et rammeprogram for perioden 2007-2013 om grundlæggende rettigheder og retfærdighed samt Forslag til Rådets afgørelse om særprogrammer for perioden 2007-2013 — Bekæmpelse af vold (Daphne), forebyggelse af narkotikamisbrug og information af offentligheden, Grundlæggende rettigheder og unionsborgerskab, Strafferet, Civilret — som en del af det generelle program om grundlæggende rettigheder og retfærdighed, KOM(2005) 122 endelig — 2005/0037 (COD) — 2005/0038 (CNS) — 2005/0039 (CNS) — 2005/0040 (COD),

under henvisning til Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet af 6. april 2005 om et rammeprogram om sikkerhed og beskyttelse af frihedsrettigheder for perioden 2007-2013 — Forslag til Rådets afgørelse om særprogrammer for perioden 2007-2013 om Forebyggelse, beredskab og konsekvensstyring i forbindelse med terrorisme — Forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet — inden for det generelle program om sikkerhed og beskyttelse af frihedsrettigheder, KOM(2005) 124 endelig — 2005/0034 (CNS) — 2005/0035 (CNS),

under henvisning til Kommissionens beslutning af 10. maj 2005 om i henhold til EF-traktatens artikel 265, stk. 1, at anmode om Regionsudvalgets udtalelse,

under henvisning til præsidiets beslutning af 12. april 2005 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalget for Konstitutionelle Anliggender og Styreformer i EU,

under henvisning til sin udtalelse om »Et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed: De regionale og lokale myndigheders rolle i Haag-programmets gennemførelse« (CdR 223/2004 fin) ⁽¹⁾,

under henvisning til sin udtalelse af 12. oktober 2005 om Kommissionens meddelelser til Rådet og Europa-Parlamentet om »Terrorangreb: forebyggelse, beredskab og reaktion«, »Forebyggelse og bekæmpelse af finansiering af terrorisme ved hjælp af foranstaltninger til at forbedre udvekslingen af oplysninger, at styrke gennemsigtigheden og øge mulighederne for at spore finansielle transaktioner«, »Beredskab og konsekvensstyring i bekæmpelsen af terrorisme« og »Beskyttelse af kritisk infrastruktur i forbindelse med bekæmpelse af terrorisme« (CdR 465/2004 fin),

(¹) EUT C 231 af 20.9.2005, s. 83.

under henvisning til forslag til Regionsudvalgets udtalelse (CdR 122/2005 rev.), som blev vedtaget af Underudvalget for Konstitutionelle Anliggender og Styreformer i EU den 12. december 2005 med **Ivo Opstelten**, Borgmester i Rotterdam (NL/ALDE), som ordfører,

og ud fra følgende betragtninger:

- 1) de kommende års resultater af EU's politik for frihed, sikkerhed og retfærdighed vil blive afgørende for EU-borgernes vurdering af merværdien ved EU;
- 2) i de fleste medlemsstater har regionale og lokale myndigheder et ansvar for orden og sikkerhed, ligesom de ofte er (med)ansvarlige for håndteringen af sociale og samfundsmæssige problemer, som kan føre til manglende sikkerhed;
- 3) *effektiviteten* af EU's politik for sikkerhed, frihed og retfærdighed på en række felter — såsom unionsborgerskab, krisestyring, terrorismebekæmpelse, integration, informationsudveksling og tackling af organiseret kriminalitet — afhænger *til dels* af, hvordan regionale og lokale myndigheder varetager deres ansvarsopgaver på disse felter;
- 4) den afgørende rolle, som de regionale og lokale myndigheder spiller på disse områder af politikken for sikkerhed, erkendes ikke og kommer *ikke i tilstrækkelig* grad til sin ret i øjeblikket på EU-plan;
- 5) erkendelse af de regionale og lokale myndigheders rolle på EU-plan bør især føre til, at forudsætninger tilvejebringes, stimuleres og lettes, ud fra et tydeligere syn på en effektiv og afbalanceret opgavefordeling mellem EU-Rådet og Kommissionen på den ene side og de nationale myndigheder på den anden med hensyn til frihed, sikkerhed og retfærdighed, i kombination med en *aktiv, igang-sættende tilgang fra de regionale og lokale myndigheder selv*, både inden og uden for Regionsudvalget —

på sin 63. plenarforsamling den 15.-16. februar 2006 (mødet den 16. februar) vedtaget følgende udtalelse:

1. Regionsudvalgets standpunkter

Regionsudvalget

1.1 **påskønner** den måde, hvorpå Kommissionen har håndteret Haag-programmets udformning. Den omfattende oversigt over foranstaltninger og tiltag i *handlingsplanen* KOM(2005) 184 og *rammeprogrammerne* KOM(2005) 124 og KOM(2005) 122 vidner om vilje og beslutsomhed til at styrke frihed, sikkerhed og retfærdighed inden for EU;

1.2 **mener**, at frihed, sikkerhed og retfærdighed med rette tillægges høj prioritet inden for EU. Frihed, sikkerhed og retfærdighed er de europæiske borgere magtpåliggende. Debatten om forfatningstraktaten har vist, at mange borgere er utilfredse med EU's resultater. Den hidtil førte politik om at genoprette kontakten mellem EU og dets borgere har ikke haft den ønskede virkning. Da lokale og regionale myndigheder befinder sig tæt på borgerne, oplever de direkte, at deres borgere stadig hyppigere tager afstand fra EU;

1.3 **mener**, at man har en enestående *mulighed* for at opnå ny opbakning fra borgerne, hvis der sker en fornyelse og modernisering af EU's politik for frihed, sikkerhed og retfærdighed. Borgerne bør kunne se og mærke, at EU yder et vigtigt, konkret *bidrag* til at forbedre sikkerheden i deres omgivende miljø og til at beskytte deres friheder og rettigheder;

1.4 **påpeger**, at fornyelse og modernisering af politikken for frihed, sikkerhed og retfærdighed kræver anerkendelse af de regionale og lokale myndigheders afgørende rolle, og understreger en stor mangel i den nuværende politik, hvor hovedvægten lægges på de nationale myndigheders rolle. Nationale myndigheder *kan* ikke løse en lang række problemer uden regionale og lokale myndigheders medvirken. Regionale og lokale myndigheder er i *front*, når det f.eks. drejer sig om den umiddelbare administrative og praktiske reaktion på tilfælde af katastrofal terrorisme, pandemier, naturkatastrofer, eksplosioner eller brande i industrianlæg, strømafbrydelser, katastrofer ved store begivenheder m.v. Regionale og lokale myndigheder er også i *front*, når det drejer sig om f.eks. bekæmpelse af asocial adfærd, kriminalitet og gadevold, fremme af reel integration af nye EU-borgere, tiltag til at forebygge en truende radikaliserings — uanset hvilket område, der er tale om;

1.5 **mener**, at Den Europæiske Union — medlemsstaterne som helhed betragtet — og de regionale og lokale myndigheder *har brug for hinanden*, hvis det skal lykkes at nå frem til en for borgerne synlig og mærkbar forbedring af frihed, sikkerhed og retfærdighed. I den nuværende europæiske politik kommer dette ikke tilstrækkeligt til udtryk. Derfor kan det allerede nu konstateres, at hvis politikken fortsættes på den nuværende måde, vil den *ikke være effektiv nok*. Frontlinjen støttes ikke nok og kommer ikke i strategisk henseende tilstrækkeligt til sin ret. Der hersker også utilstrækkelig forståelse for, at en passende og effektiv indsættelse af frontlinjen kan være nok til at vinde kampen mod de mange problemer på området frihed, sikkerhed og retfærdighed;

1.6 **mener**, at fornyelse og modernisering også bør antage form af et mere systematisk og struktureret syn på EU's politik for frihed, sikkerhed og retfærdighed. Den lange liste af meget forskellige og tilsyneladende isolerede foranstaltninger og tiltag, der er vedføjet handlingsplanen som bilag, gavner ikke indblikket i politikken, dens håndgribelighed eller gennemførlighed. Det er sigende, at ikke alle Haag-programmets punkter er udmøntet i handlingsplanen; at handlingsplanen omfatter nye punkter set i forhold til Haag-programmet; og at de hidtil udsendte finansielle rammeprogrammer ikke omfatter den fulde handlingsplan;

1.7 **efterlyser** en samling af indsatsen for at tackle de alvorlige problemer inden for frihed, sikkerhed og retfærdighed i EU. Borgere, virksomheder, organisationer, institutioner, administratorer og (demokratisk valgte) repræsentanter på alle myndighedsniveauer er overbeviste om, at der er tale om et presserende anliggende. Det er ikke længere nok at udveksle mere eller mindre uforpligtende meninger. En slagkraftig tilgang, uden bureaukratiske hindringer, er nødvendig. Udvalget fremlægger i det følgende en række konkrete tiltag, som kan danne udgangspunkt for en sådan indsats.

2. Regionsudvalgets henstillinger

Generelle henstillinger om udvikling og gennemførelse af EU's politik for frihed, sikkerhed og retfærdighed

Regionsudvalget

2.1 **mener**, at handlingsplanen til gennemførelse af Haag-programmet i de kommende år indholdsmæssigt bør tilpasses i overensstemmelse med Regionsudvalgets udtalelser. I handlingsplanen konkluderer Kommissionen selv allerede, at tilpasning af handlingsplanen — på baggrund af den politiske karakter af politikområdet vedrørende frihed, sikkerhed og retfærdighed — bør være mulig, hvor det er påkrævet. Sidst i 2006 er der planlagt en midtvejsevaluering af handlingsplanen. Det bør påses, at man ved (resultaterne af) midtvejsevalueringen i tekster udtrykkeligt anfører, på hvilken måde de regionale og lokale myndigheders stilling i henseende til politikken er blevet styrket;

2.2 **støtter** idéen om, at rammeprogrammerne skal tilpasses således:

- at man fastslår det princip, at en del af de finansielle midler til gennemførelse af handlingsplanen stilles til rådighed for lokale og regionale myndigheder,
- at der ikke kommer til at herske nogen som helt tvivl om, at initiativer fra lokale og regionale myndigheder med potentiel europæisk effekt i realiteten kan støttes. Artikel 4 i de pågældende programmer bør tydeliggøres eller suppleres i denne retning. »Effekt på europæisk plan« bør i denne forbindelse også betyde: vigtige følger for politikken vedrø-

rende frihed, sikkerhed og retfærdighed i en række medlemsstater. Problemer, årsager og løsninger på sikkerhedsproblematikken er nemlig ikke ens i alle EU-medlemsstater,

- at også aktiviteter fra lokale og regionale myndigheder, som har et bredere omfang end emnet for ét delprogram, og dermed i realiteten kombinerer emner fra forskellige delprogrammer, bør kunne opnå støtte. Der tænkes f.eks. på byprogrammer (eller programmer mellem byer) med sigte på at imødegå vold, bekæmpelse af organiseret kriminalitet, forbedring af informationsudveksling og sammenkædning af datafiler, imødegåelse af radikaliserings osv. Der bør sørges for, at sådanne initiativer forelægges på ét sted og kan afvikles ved en klar beslutningsprocedure;

2.3 **foreslår**, at de foreliggende rammeprogrammer i begrundelserne beskrives som en vigtig forenkling af budget- og finansieringssystemet. Ud fra Bruxelles' erfaringsverden er dette givetvis rigtigt nok; men set ud fra de regionale og lokale myndigheders synsvinkel er systemet i sin nuværende form alt for indviklet og svarer ikke til de praktiske behov;

2.4 **foreslår**, at der generelt ved midtvejsevalueringen af handlingsplanen udarbejdes en rapport om Haag-programmets og handlingsplanens betydning for de regionale og lokale myndigheder i hver enkelt medlemsstat. Her bør i alle tilfælde (også) følgende spørgsmål besvares:

- på hvilken måde de regionale og lokale myndigheder aktivt inddrages i forberedelsen af EU's politik for frihed, sikkerhed og retfærdighed,
- på hvilken måde de regionale og lokale myndigheder aktivt inddrages i sikringen af en reel gennemførelse af EU's politik for frihed, sikkerhed og retfærdighed,
- på hvilken måde de regionale og lokale myndigheders inddragelse i forberedelsen og gennemførelsen af EU's politik for frihed, sikkerhed og retfærdighed i den pågældende stat kan forbedres,
- i hvilken udstrækning regionale og lokale myndigheder deltager i europæisk koordinering, støtte, informationsformidling o.l. med hensyn til frihed, sikkerhed og retfærdighed — f.eks. ved at gøre brug af udviklet bedste praksis eller netop ved i et samarbejde af udvikle bedste praksis;

2.5 **kræver**, at de regionale og lokale myndigheder i medlemsstaterne inddrages i udformningen af disse rapporter. Med afsæt i tilbagemeldingerne bør der udformes en europæisk benchmark. I 2006/2007 bør der arrangeres en rundbordskonference, hvor Kommissionen, repræsentanter for medlemsstaterne og medlemmer af Regionsudvalget, så vidt muligt suppleret med sagkyndige og relevante netværksorganisationer, drøfter denne benchmark og opstiller konklusioner og henstillinger;

2.6 **støtter og opfordrer til**, at der i samarbejde med Kommissionen i 2006/2007 opstilles en *handlingsplan for frihed, sikkerhed og retfærdighed* med konkrete målsætninger for de regionale og lokale myndigheder, der lover at følge planen. Da en sådan indsats også kan kaste fordele af sig til gavn for andre regionale og lokale myndigheder, kan det medvirke til en mere effektiv europæisk politik for frihed, sikkerhed og retfærdighed. Disse målsætninger bør i alle tilfælde kunne vedrøre følgende:

- at der udvikles og gives adgang til bedste praksis, f.eks. vedrørende krisestyring, terrorismebekæmpelse, integration, imødegåelse af radikaliserende, administrativ tackling af organiseret kriminalitet,
- at der sker informationsudveksling og tilrettelæggelse af støttenetværker,
- at der tilrettelægges vidensoverførsel, kvalitetsforbedring og uddannelsesprogrammer;

2.7 **understreger**, at de regionale og lokale myndigheder skal være med til at tage *initiativer* for at styrke deres position i EU's politik for frihed, sikkerhed og retfærdighed med det sigte at gøre politikken som helhed mere effektiv;

2.8 **foreslår**, at der sørges for mere *information* af regionale og lokale myndigheder om EU's politik for frihed, sikkerhed og retfærdighed. Nok foreligger der megen information, men den er ikke let at finde og svær at få fat i. Regionale og lokale myndigheder, hvis personale kun har en vag eller slet ingen forestilling om relevansen af EU's virksomhed med hensyn til frihed, sikkerhed og retfærdighed — og det berører sandsynligvis i øjeblikket stadig en stor gruppe — nås ikke af de nuværende informationsstrømme. Man bør sammen med udvalget undersøge mulighederne for:

- at informere målgruppen regionale og lokale myndigheder mere aktivt, mere målrettet og mere konkret (hvad betyder det for dem?) om EU's politik for frihed, sikkerhed og retfærdighed, f.eks. ved at arrangere interaktive informationsmøder,
- i informationspolitikken at være opmærksom på forskellige kategorier inden for målgruppen som opriset ovenfor,
- at sætte ind med organisatoriske tiltag — f.eks. i form af ét frontoffice med flere backoffices — hvor lokale og regionale myndigheder kan henvende sig med alle deres spørgsmål og informationsanmodninger vedrørende EU's politik for frihed, sikkerhed og retfærdighed;

2.9 **mener**, at *processen* for udvikling, gennemførelse, håndhævelse og evaluering af EU's politik for frihed, sikkerhed og retfærdighed bør tilrettelægges på en sådan måde, at inddragelsen af regionale og lokale myndigheder — navnlig på de felter af politikken, som direkte vedrører disse myndigheders ansvarsopgaver — er garanteret i hele kæden. I den udstrækning, der i dag allerede er tale om inddragelse, fremgår disse utilstrækkeligt af resultaterne i praksis. Dette synspunkt skal ses

i tilknytning til den rundbordskonference, som omtales i punkt 2.5;

2.10 **mener**, at man ikke bør nøjes med abstrakt tale, såsom »at det er meget vigtigt intensivt at medinddrage regionale og lokale myndigheder« — men konkret foreslå f.eks. tilpasninger i arbejdsgangen i Rådet, Kommissionen og Europa-Parlamentet. På området frihed, sikkerhed og retfærdighed bør der eksempelvis medtages et *standardkapitel* om »Regionale og lokale myndigheders rolle« i begrundelserne for meddelelser, forslag og afgørelser. Merværdien i et sådant kapitel ligger ikke så meget i det endelige indhold, men primært i det incitament, som dette ville indebære i dokumenternes forberedelsesproces;

2.11 **peger på**, at de regionale og lokale myndigheder bør benyttes som *udklækningssted* for konkrete, målrettede tanker om politikken for frihed, sikkerhed og retfærdighed. Som »frontlinje« råder de samlede regionale og lokale myndigheder inden for EU over praktiske erfaringer, indseende og sagkundskab, som ofte i mindre udstrækning er til stede hos nationale myndigheder. Man bør mobilisere den foreliggende tankerigdom og tildele denne en fremtrædende rolle ved politikken forberedelse;

2.12 **understreger**, at det er afgørende at inddrage *ekspertgrupper* fra regionale og lokale myndigheder i den planlagte *overvågning* af Haag-programmet og handlingsplanen (den årlige resultatavtale) på de politikområder, hvor regionale og lokale myndigheder har et direkte ansvar. På denne måde kan man direkte indhente viden om, hvordan politikken fungerer i praksis;

2.13 **foreslår**, at der anlægges et mere *systematisk og struktureret syn*, hvis man fortsat skal anvende den nuværende programbaserede tilgang til EU's politik for frihed, sikkerhed og retfærdighed. Udgangspunktet herfor bør være, at foranstaltninger kun kan lykkes, hvis de gennemføres som led i en logisk kæde af sammenhængende aktiviteter;

2.14 **påpeger**, at det er omsonst at forbedre myndighedernes muligheder for at indhente oplysninger vedrørende en persons integritet (f.eks. en person, der søger om bevilling eller tilskud), hvis myndighederne ikke fastlægger en politik på dette område og ikke har instrumenter til at overvåge integriteten eller til at håndhæve reglerne om integritet. Der er heller ikke megen fornuft i at investere i bekæmpelse af usikkerhed i visse kvarterer, hvis der ikke samtidig investeres i den fysiske og sociale infrastruktur;

2.15 **foreslår**, at disse indbyrdes forbundne aktiviteter kortlægges, så det kan slås fast, hvad EU i overensstemmelse med nærhedsprincippet bør koncentrere sig om. Man bør målrettet vælge en række prioriterede emner og overlade andre emner til de nationale myndigheder. Der bør så vidt muligt fastlægges konkrete målsætninger. Gennem forenkling og koncentration er der større chancer for at skabe den nødvendige åbenhed og stabilitet;

2.16 **mener**, at de regionale og lokale myndigheder bør sættes i stand til ikke blot at give deres besyv med om særskilte, specifikke dele af EU's politik for frihed, sikkerhed og retfærdighed, men også om de tilgrundliggende *strategiske begreber*. Man bør så godt det lader sig gøre fastlægge den *indholdsmæssige rækkevidde* af politikområdet og mulighederne for at styrke den rolle, som sikkerhed spiller på andre politikfelter (*ekstern integration*). Stærkere vægt på sikkerhed kan f.eks. på det miljøpolitiske område føre til, at der ved regeludformningen om adgangen til virksomheders miljøinformation gives et større spillerum for ikke at skulle offentliggøre følsomme oplysninger;

2.17 **fremhæver** behovet for at undersøge, i hvilken udstrækning de inddelings- og organisationsprincipper, som de regionale og lokale myndigheder benytter sig af, også er anvendelige på europæisk plan (f.eks. inddeling af politikker alt efter om de tager sigte på personer, målgrupper, problemer eller anvendelsesområder);

2.18 **påpeger**, at indførelse af et (nyt) systematisk, struktureret system på EU-politikområdet for frihed, sikkerhed og retfærdighed også kræver en *genovervejelse af retsgrundlaget*. Forfatningstraktaten har fungeret som rettesnor for det niveau, som Haag-programmet tilstræber at opnå. Det bør undersøges, hvilke følger den nu opståede situation med hensyn til forfatningstraktaten har for politikken for frihed, sikkerhed og retfærdighed, og hvad en passende reaktion herpå kan bestå i. Omvendt kan det også udledes af et (nyt) syn, hvilke rammevilkår det (europæiske) retsgrundlag skal opfylde. En solid demokratisk og retsstatsbaseret legitimering af politikken for frihed, sikkerhed og retfærdighed er uundværlig. Her bør det væsentlige bidrag fra lokale og regionale myndigheder nedfældes på passende vis;

2.19 **anbefaler**, at der fastlægges en klar *kommunikationsstrategi* for EU's politik for frihed, sikkerhed og retfærdighed i forholdet til borgere og virksomheder. Regionale og lokale myndigheder udgør ofte det første offentlige kontaktpunkt for borgerne og virksomhederne. Derfor bør *netop* lokale og regionale myndigheder også aktivt inddrages for at vise borgerne og virksomhederne, hvorledes EU garanterer, eller er med til at garantere, deres sikkerhed.

Henstillinger om de dele af EU-politikken, der har at gøre med frihed, sikkerhed og retfærdighed, og som (også) berører de regionale og lokale myndigheders ansvarsområde

Krisestyring

Regionsudvalget

2.20 **henviser til** terrorangrebene i London, angrebene i Madrid, oversvømmelserne i store dele af Europa i 2005, udbrud af smitsomme sygdomme, der rammer både mennesker og dyr, følgerne af langvarige strømafbrydelser og de seneste uroligheder i franske byer. Der er utallige eksempler på situationer, hvor de regionale og lokale myndigheder i høj grad er (hoved)ansvarlige for en effektiv *krisestyring*;

2.21 **understreger**, at øget professionalisme i krisestyringen er nødvendig, især i terrorbekæmpelsen, men også mere generelt. Oprettelsen for nylig af et europæisk krisestyringsnetværk, Europarådets forum om »Local and Regional Disaster Management«, er et eksempel på den alment udbredte opfattelse af, at det haster med at opnå et sådant niveau af professionalisme;

2.22 **mener**, at en fyldestgørende krisestyringsstrategi må understøttes af EU's politik for frihed, sikkerhed og retfærdighed på to måder:

— ved hjælp af en *koordinerende, ledsagende rolle*, hvor internationalt samarbejde er nødvendigt inden for forebyggelse, forberedelse, reaktion og opfølgning. Det drejer sig her om alle former for krise med internationale følger. Det er gammeldags udelukkende at rette politikken mod kriser i grænseområder, som kan have grænseoverskridende følger. I vores moderne samfund har kriser, der berører den vitale infrastruktur, f.eks. (luft)havne, knudepunkter for strømme af varer og tjenesteydelser, energiforsyningsnet, samt også smitsomme sygdomme altid grænseoverskridende følger;

— ved hjælp af en *stimulerende rolle*, hvor krisestyringens kvalitet i betydelig grad kan højnes via netværk og informationsudveksling f.eks. om god praksis, via tilrådgivningsstillelse af instrumenter, metoder og teknikker f.eks. vedrørende risikovurdering og detektionssystemer eller ved gennem praktiske øvelser at fremme håndteringen af krisesituationer;

2.23 **anbefaler**, at *krisestyring* gives status af prioritet, og **understreger** i den forbindelse, at fastlæggelsen af en effektiv organisatorisk ramme for krisestyring i *første række* er de nationale myndigheders opgave;

2.24 **mener**, at EU's koordinerende, ledsagende rolle såvel som dets stimulerende rolle bør udmøntes i konkrete foranstaltninger, som i forbindelse med midtvejsrevisionen af handlingsprogrammet kan tilføjes dagsordenen for 2007–2013. Gennemførelse af de foranstaltninger, der er omtalt i punkt 3.5 i bilaget til handlingsprogrammet, bør også prioriteres højt. Der bør stilles finansielle midler til rådighed med henblik på at gøre krisestyringen i bred forstand (ikke kun terrorbekæmpelsen) mere professionel, f.eks.

— ved at sætte de lokale og regionale myndigheder i stand til at udvikle *nye metoder, teknikker og bedste praksis* (bl.a. krisekommunikation, tættere forbindelser mellem lokale civilsamfundsorganisationer og myndighederne samt en administrativ og operationel organisationsstruktur i krisesituationer);

— ved at sætte regionale og lokale myndigheder i stand til at *optimere deres krisestyringsplaner med hyppige øvelser*;

— ved at sætte de regionale og lokale myndigheder i stand til at inddrage *offentligheden* i kriseøvelser for på den ene side at øge borgernes risikoerkendelse og på den anden side effektivt at indarbejde borgernes reaktion i kriseplanerne;

2.25 **opfordrer til**, at rækkevidden af forslaget om et særprogram om forebyggelse, beredskab og konsekvensstyring i forbindelse med terrorisme for perioden 2007-2013 udvides, således at der dannes et grundlag for finansiering af en forbedret styring af kriser, der ikke skyldes terrorisme.

Terrorbekæmpelse

Regionsudvalget

2.26 **konstaterer**, at borgere, der lever i angst for vilkårlige angreb, har mistet deres grundlæggende friheder. Dette må ikke komme til at præge Den Europæiske Unions fremtid. I forlængelse af udtalelsen om bekæmpelse af terrorisme (CdR 465/2004) er der vedtaget foranstaltninger vedrørende forebyggelse, beredskab og reaktion. Udvalget **understreger** endvidere, at det er nødvendigt at kigge på de *dybereliggende* årsager til terrorisme, der har sin rod i ekstremisme, hvis en forebyggende strategi skal lykkes, og at det i den sammenhæng er vigtigt at anerkende forbindelsen til integrationspolitikken og sikre, at integrerede personer rent faktisk kan deltage fuldt ud i det europæiske samfund;

2.27 **betoner**, at der må tilskyndes til at sætte fokus på radikaliseringsstendenser, navnlig i en række EU-regioner, hvor radikaliseringsudgør en reel trussel, og til at kortlægge, hvilke grupper der er modtagelige for *radikalisering og ekstremisme*. Ud over den trussel, der opstår ved, at et begrænset antal personer gennem en radikaliseringsproces går over til at blive egentlige terrorister, udgør polariseringsprocesser også en fare. Hvad angår sikkerhed, livskvalitet og tolerance kan dette kan få uønskede virkninger, hvilket bringer samhørigheden i fare. I flere europæiske lande udgør disse processer en stor risiko. For bedre at kunne identificere sådanne radikaliserings- og polariseringsprocesser kan der oprettes såkaldte *«early warning»* indikatorer. Ved brug af sådanne indikatorer kunne det offentlige, men også boligforeninger og sociale organisationer samt ungdoms-, undervisnings-, sundheds-, og hjælpeorganisationer m.v. på et tidligt stadium foretage en identifikation af og reagere på personer, som kunne tænkes at udbrede radikale idéer, hvilket kunne gøre det muligt at forebygge, at der skabes »hjemmeavlede« terrorister. Det bør samtidig sikres, at de trufne forholdsregler ikke lægger sten i vejen for indvandreteres integration og beskæftigelse. Det er meget vigtigt at forhindre, at store »midtergrupper«, der (endnu) ikke eller kun i ringe grad føler, at de er en del af det europæiske samfund, påvirkes af radikaliseringsstendenser;

2.28 **understreger**, at en sådan indsats først og fremmest må tage form på *det lokale myndighedsniveau*, og at de lokale myndigheder derfor bør have mulighed for at forbedre deres informationsposition ved for eksempel at indføre et lokalt *informationskontaktpunkt* for tidlig afdækning af radikal adfærd, som skal kunne informere lokale instanser om tyding af signaler og om, hvordan der kan skrives ind;

2.29 **mener**, at der bør udvikles og gennemføres uddannelsesprogrammer for lokale myndigheders personale med henblik

på at kunne genkende og indberette relevante tegn på radikaliserings;

2.30 **foreslår** endvidere, at man undersøger muligheden for at forhindre, at ekstremistiske organisationer rekrutterer folk, og at man sikrer en effektiv strategi mod opfordring til ekstremisme og mod udbredelse via internettet af instrukser og praktisk vejledning i terroraktioner;

2.31 **anbefaler**, at der træffes beslutning om hurtigere og grundigere udveksling af *informationer om finansielle transaktioner*, hvilket skal bidrage til større gennemsigtighed omkring institutioner og organisationer, bl.a. til gavn for lokale myndigheder. Finansielle strømme finder regelmæssigt sted via institutioner og organisationer, som også decentrale myndigheder yder støtte til (eksempelvis til integrationsaktiviteter). Information kan føre til, at disse pengestrømme stoppes. Forslagene herom bør understreges i planlægningen for 2006;

2.32 **henleder opmærksomheden på**, at hvis forskningen i og bekæmpelsen af terrorisme skal foregå effektivt, er det nødvendigt med et mere udstrakt samarbejde og mere informationsudveksling både mellem EU-medlemsstaterne og mellem myndighederne inden for medlemsstaterne. Det foreslås i handlingsprogrammet, at der i hvert land etableres et kontaktpunkt, som skal have adgang til al relevant information om (mulige) terroraktiviteter. Et kontaktpunkt kan kun blive effektivt, hvis der også findes et godt informationsnet med lokale og regionale myndigheder — med udgangspunkt i princippet *«need to know, need to share»*. Medlemsstaterne bør gøre det klart, hvorledes dette *informationsnet* i praksis skal sikres, og, om nødvendigt, opstille planer for, hvordan informationsnettet kan forbedres;

2.33 **ønsker** endnu engang at sikre en *strukturel basis for udveksling af ekspertise* med henblik på at samle erfaringerne med bekæmpelsen af terrorisme, f.eks. ved at oprette et ekspertisecenter. Udveksling af information om aktuelle operationelle forhold er af stor betydning, men det er afgjort lige så vigtigt hurtigst muligt at dele de erfaringer, der er gjort med den strategiske tilgang til terrorbekæmpelse. I den forbindelse må netværk af regionale og lokale myndigheder inddrages;

2.34 **anbefaler**, at opmærksomheden ikke alene rettes mod at kortlægge sårbar *infrastruktur* — som foreslået i handlingsprogrammet — men også mod at kortlægge *steder, hvor mange mennesker samles*, såsom stationer, stadioner, områder hvor der afholdes arrangementer, turistattraktioner m.v., og **minder om**, at de lokale og regionale myndigheder hyppigt spiller en vigtig rolle, når det gælder om at beskytte og sikre sådanne steder;

2.35 **opfordrer til**, at man gør det lettere for lokale og regionale myndigheder at opstille professionelle risikoanalyser og stimulere udviklingen af bedste praksis med hensyn til beskyttelse og sikkerhed, **understreger** det vigtige i at sørge for et passende *retsgrundlag* for lokale myndigheder med henblik på at pålægge ejere og bestyrere at beskytte og sikre sårbare mål, og **slår til lyd for**, at man fremmer udviklingen af værktøjer (*toolkits*), som sætter myndigheder i stand til at gøre det lettere for ejere og bestyrere at gennemføre bestemmelserne effektivt;

2.36 **fremhæver det vigtige i** at man, f.eks. hvad angår adgang til miljøoplysninger, gennemgår principperne i lovgivningen om, hvad borgerne skal vide om risiciene i deres nærmiljø, og om hvor stor åbenhed der bør være om operationelle oplysninger om egenskaberne ved og sikringen af sårbare mål;

2.37 **understreger**, at det er nødvendigt, at (private) sikkerhedsorganisationer leverer ydelser af høj kvalitet, hvis sikkerheden af sårbare mål skal garanteres, og at det til den ende bør undersøges, om der kræves yderligere foranstaltninger for at højne kvaliteten i den udstrækning det er muligt;

2.38 **beklager** manglen på en strategi til forbedring af borgernes risikoevnen, da borgerne af de lokale myndigheder navnlig forventer at blive informeret grundigt om risiciene for mulige angreb i deres nærmiljø, og **opfordrer til** udarbejdelse af en målrettet *kommunikationsstrategi*.

Grundlæggende rettigheder og borgerskab

Regionsudvalget

2.39 **minder** om, at debatten om de grundlæggende rettigheder fokuserer stærkt på at forhindre, at de grundlæggende rettigheder udvandes, og **beklager**, at myndighedernes indsats for at værne om befolkningens sikkerhed stadig ikke accentueres nok;

2.40 **konstaterer**, at debatten om grundlæggende rettigheder endvidere først rigtig giver resultater, når man (ligesom i integrationsdebatten) inddrager diskussionen om *pligter*, og **opfordrer** til at bringe EU's politik på området tættere på borgerne ved at fremme en aktiv dialog på lokalt plan, f.eks. i form af *bydebatter*. Sådanne debatter er vigtige for at få klarlagt, hvilke foranstaltninger der skal sættes ind for at sikre en effektiv opretholdelse af ligevægten mellem rettigheder og pligter;

2.41 **støtter** oprettelsen af et *agentur for grundlæggende rettigheder* (som foreslået i Haag-programmet), der vil kunne indsamle eksempler på god praksis, beskrive dem og stille dem til rådighed for andre. Med tanke på den tiltagende frygt for fremtidige angreb eller uroligheder kan et sådantagentur yde et væsentligt bidrag til debatten om diskrimination, racisme, integration og terrorisme;

2.42 **beklager**, at de foreslåede forbedringer af retsbeskyttelsen ved EF-Domstolen er truet, så længe forfatningstraktatens skæbne står hen i det uvisse. Det gælder især fysiske og juridiske personers muligheder for at forsvare sig mod EU-lovtiltag, der rammer dem direkte. Netop nu hvor EU's politik for frihed, sikkerhed og retfærdighed vil skulle intensiveres de kommende år, bør dette hul i retsbeskyttelsen hurtigst muligt lukkes.

Integration

Regionsudvalget

2.43 **erindrer** om, at den virkning, som tilrejsende indvandrere eller asylansøgere, hvad enten de har opnået flygtningestatus eller lignende humanitær beskyttelse, har på vores samfund, *især viser sig på lokalt plan* — og ofte over flere genera-

tioner. Det er utvivlsomt meget vigtigt at sørge for en god integration i byerne (i strukturel, social, økonomisk og kulturel forstand), og i den forbindelse er det en absolut forudsætning reelt at garantere, at integrerede personer i fuldt omfang kan deltage i det europæiske samfund. Urolighederne i de franske byer for nylig er endnu et vidnesbyrd om betydningen af en sådan tilgang;

2.44 **understreger**, at integration kræver, at man har noget til fælles med det samfund, man er en del af, hvilket er umuligt, hvis integrationen er fakultativ. EU skal sørge for klarere rammer og forudsætninger for en vellykket integration, men samtidig erkende, at integration først og fremmest er et nationalt anliggende. De lokale myndigheder skal støttes i forbindelse med organiseringen af integrationsprocessen gennem *oplysning, økonomisk bistand og udvikling af bedste praksis*. Under de europæiske integrationsministres konference i november 2004 i Groningen (Holland) blev der lagt et godt grundlag for en sådan støtte;

2.45 **foreslår** at fremme bydebatter, dialoger, sprogundervisning, integrationstiltag, beskæftigelsesprojekter, emanciperings-tiltag og antidiskriminationsprojekter. Der er brug for systematisk udveksling og overvågning af erfaringer, nyskabelser, succeshistorier og fiaskoer på lokalt niveau;

2.46 **mener**, at social desperation skal forebygges hos bestemte befolkningsgrupper, og at foranstaltninger, der kan bidrage til at skabe ligevægt i storbykvarterer — f.eks. boligpolitiske, indkomstpolitiske og uddannelsespolitiske tiltag, skal fremmes;

2.47 **finder** det udmærket med en ny udgave af den europæiske integrationshåndbog. Det virker, som om kendskabet til den første udgave var for begrænset. Især skal de lokale og regionale myndigheders opmærksomhed i højere grad henledes på den næste udgave;

2.48 **støtter kraftigt** forslaget om en gang om året at afholde et *europæisk integrationsforum* og **foreslår**, at man i den forbindelse omhyggeligt inddrager de lokale og regionale myndigheders erfaringer og ekspertise.

Privatlivets fred og sikkerhed i forbindelse med udveksling af informationer

Regionsudvalget

2.49 **minder** om, at af frygt for, at samfundet skulle udvikle sig til en politistat, var beskyttelsen af privatlivets fred i anden halvdel af sidste århundrede stærkt præget af et ønske om at beskytte borgerne mod myndighederne, og **opfordrer** til at tilstræbe en ny balance, der i højere grad sigter mod at værne borgernes sikkerhed mod lovovertrædere med ond i sinde;

2.50 **støtter** på denne baggrund målsætningen om, at beskyttelse af persondata skal have særlig opmærksomhed under gennemførelsen af handlingsprogrammet, og **understreger**, at man stadig oftere må vælge mellem enten at beskytte individuelle interesser (privatlivets fred) eller kollektive interesser (f.eks. sikkerhed). I kampen mod terrorisme spiller information en nøglerolle;

2.51 **opfordrer** i forbindelse med udformningen af den overordnede politik Kommissionen til at tage hensyn til, at mange lokale og regionale myndigheder — for så vidt som deres nationale lovgivning tillader det — har udviklet informationsudvekslingsnet, hvor oplysninger vedrørende f.eks. personers adresse, bopæl, skatteforhold, socialsager og helbred kan samkøres med politiets og retsvæsenets oplysninger, og **minder** om, at en sådan fremgangsmåde kan være meget givtig i forbindelse med f.eks. bekæmpelse af terrorisme, hård kriminalitet og sågar lokale problemer med vaneforbrydere;

2.52 **ønsker**, at der skabes et klarere generelt retsgrundlag for beskyttelse af persondata, der er proportionelt og tilstrækkelig rummeligt til — når det er relevant — at give forrang til sikringen af samfundet, og **opfordrer** til, at man udvikler dialogen med EU-borgerne under inddragelse af de lokale og regionale myndigheder;

2.53 **mener**, at håndhævelse af den offentlige orden og sikkerhed og bekæmpelse af grænseoverskridende kriminalitet kræver omfattende informationsudveksling mellem medlemsstaterne. Med tanke på den vigtige funktion, som lokale og regionale myndigheder varetager ved at gennemføre og håndhæve sikkerhedspolitikken, må medlemsstaterne gøre det klart, hvilken form *informationsudvekslingen med lokale og regionale myndigheder* skal have for at blive effektiv.

Organiseret kriminalitet

Regionsudvalget

2.54 **konstaterer**, at når det gælder beslutningstagningen vedrørende *tilskud, kontrakter og bevillinger*, kan lokale og regionale myndigheder tilføre en betydelig merværdi i indsatsen mod (organiseret) kriminalitet, og **opfordrer** til at skele til tidligere overtrædelser, når der træffes beslutninger, således at f.eks. en bevilling kan afvises, hvis der er grund til at antage, at ansøgeren vil begå en bestemt forseelse igen;

2.55 **foreslår**, at politi og retsvæsen screener efterforskningssager for informationer, der kan videregives til de lokale og regionale myndigheder, så disse kan tage informationerne med i betragtning ved tildeling af bevillinger og tilskud. Hvis f.eks. en hotel- eller restaurationsejer er dømt for menneskesmugling eller menneskehandel, er det ikke utænkeligt, at samme person ansætter illegal arbejdskraft i sin virksomhed. Hvis tilsynet med overholdelsen af forudsætningerne for en bevilling påhviler de lokale myndigheder, er det utroligt nyttigt at *dele information* og at vurdere, om der er grundlag for at trække bevillingen tilbage for den pågældende virksomhed;

2.56 **tilskynder** til, at de lokale og regionale myndigheders erfaringer på dette felt registreres, beskrives og gøres tilgængelige på EU-niveau, så EU-regulering, herunder også EU's licitationsregler, overalt, hvor det er muligt, begunstiger, at de lokale og regionale myndigheder iværksætter lignende tiltag;

2.57 **støtter** udviklingen af *bedste praksis* hvad angår informationsudveksling og samkøring af data (dog kun i det omfang, som det tillades af den enkelte medlemsstats lovgivning) — dels mellem lokale og regionale tjenester (f.eks. vedrørende skat, bolig, sociale og beskæftigelsesmæssige forhold, tilladelser og administration af borgerdata) dels mellem politi og retsvæsen (f.eks. med hensyn til håndtering af problematiske ejendomme) for nemmere at kunne opspore og bekæmpe netværk, hvis formål er organiseret kriminalitet;

2.58 **understreger** behovet for at fritage politiet fra bureaukratiske opgaver i forbindelse med den lovlige indvandring, f.eks. fornyelse af opholdstilladelse, så det kan anvende mere energi og flere professionelle ressourcer på at bekæmpe den organiserede kriminalitet, som søger at lukrere på ulovlig indvandring. Regionsudvalget mener, at sådanne administrative opgaver — forudsat at medlemsstaterne bakker dem passende op med relevante finansielle midler — kan udføres af de lokale myndigheder via særlige kontorer, for så vidt som det er relevant i forhold til den enkelte medlemsstats eget system;

2.59 **opfordrer** til, at en aktiv *integritetspolitik* for de lokale og regionale myndigheder videreudvikles på grundlag af en grundig risikoanalyse af beføjelser og opgaver.

Forebyggelse og begrænsning af vold og overgreb

Regionsudvalget

2.60 **bifalder**, at *beskyttelse af børns rettigheder* og bekæmpelse af *vold mod kvinder og børn* vises særlig opmærksomhed i handlingsprogrammet, samt at viften af tilbud om hjælp til ofrene udvides;

2.61 **glæder sig over**, at den generelle politik for forebyggelse og begrænsning af vold under rammeprogrammet »grundlæggende rettigheder og retfærdighed« forsynes med en bred finansiel ramme, samt at det såkaldte *Daphne-program* styrkes og udvides med henblik på gennemførelsen af *forebyggelsespolitikken* vedrørende narkotikamisbrug, som ikke-statslige organisationer opfordres til at deltage i;

2.62 **støtter** også fælles initiativer vedrørende bekæmpelse af *menneskesmugling*, især af kvinder og børn, via *et bedre samarbejde* og *en bedre informationsudveksling* mellem de implicerede myndighedsinstanser. Ved menneskesmugling er der for det meste tale om organiseret kriminalitet;

2.63 **gør opmærksom** på, at mange lokale myndigheder har erfaring med at identificere og tage affære i forbindelse med »*vold inden for hjemmets fire vægge*« (vold mod børn og kvinder finder jo ofte sted i familien), og **erindrer** om, at den lokale tilgang til denne type vold bidrager væsentligt til at bevidstgøre de relevante målgrupper om, at samfund og retspraksis har anlagt en linje med absolut *nultolerance* over for vold mod kvinder og børn;

2.64 **foreslår** derfor, at de lokale og regionale myndigheders erfaringer på området sammenholdes med henblik på at udvikle bedste praksis under gennemførelsen af handlingsprogrammet, og **henstiller**, at der indføres særlige lokale *anmeldelsessteder* for vold.

Henstillinger om de dele af EU-politikken, der har at gøre med frihed, sikkerhed og retfærdighed, som ikke hører direkte under de regionale og lokale myndigheders ansvarsområde, men som har umiddelbare følger for det lokale og regionale niveau

Et fælles asylområde

Regionsudvalget

2.65 **gør opmærksom** på, at de lokale myndigheder konfronteres direkte med asylansøgenes problemer, og **konstaterer**, at udviste asylansøgere, der ikke kan eller skal forlade landet straks, ofte drages mod byernes anonymitet, hvilket kan skabe sociale og sikkerhedsmæssige problemer i *byerne*;

2.66 **finder** det derfor meget vigtigt at etablere et fælles asylområde med fælles procedurer og en ensartet status for asylmodtagere;

2.67 **henstiller**, at EU-institutionerne bestræber sig på at *lette* asylansøgenes *tilbagevenden* til hjemlandet. Frivillig tilbagevenden skal støttes gennem tilbud, som sigter mod at sætte den

pågældende i stand til at klare sig selv. Udvalget **ønsker** at fremme lokale eller regionale projekter i medlemsstaterne, der fungerer på et sådant grundlag, samt informationsudveksling vedrørende fremgangsmåder og resultater;

Migrationspolitik

Regionsudvalget

2.68 **henstiller** kraftigt, at der gennem koordinering af de forskellige nationale politikker udformes en fælles migrationspolitik, som bør gå hånd i hånd med en *solid integrationspolitik*, hvor de lokale myndigheder som en vigtig funktion bevarer og fremmer den sociale samhørighed;

2.69 **mener** derfor, at de lokale myndigheder bør bistås i deres støtte til innovative lokale initiativer, som er med til at forebygge radikale tendenser og ekstremisme;

2.70 **gør opmærksom** på den aktuelle uklarhed i den juridiske status og rettighederne for tredjelandsborgere med bopæl i EU, og **minder** om, at dette berører de lokale myndigheder, især på det integrationspolitiske område, og at tredjelandsborgere med bopæl i EU f.eks. ingen rettigheder har på EU's arbejdsmarked, selv om dette aspekt er en vigtig forudsætning for en vellykket integrationspolitik. Regionsudvalget **mener**, at man skal sørge for, at tredjelandsstatsborgere med stort potentiale ikke vælger Europa fra.

Bruxelles, den 16. februar 2006

Michel DELEBARRE

Formand for

Regionsudvalget

Regionsudvalgets resolution om »Regionsudvalgets politiske mål for 2006-2008«

(2006/C 192/07)

REGIONSUDVALGET HAR —

under henvisning til Kommissionens strategiske mål for 2005-2009 (KOM(2005) 12 endelig),

under henvisning til de seks formandskabers flerårige strategiske program for 2004-2006,

under henvisning til Kommissionens meddelelse »Bidrag til tænkepausen og tiden derefter: Plan D for demokrati, dialog og debat« (KOM(2005) 494 endelig),

under henvisning til Protokol om samarbejdsformer mellem Europa-Kommissionen og Regionsudvalget (DI CdR 81/2001 rev. 2),

under henvisning til Regionsudvalgets resolution om Kommissionens arbejdsprogram og Regionsudvalgets prioriteter for 2006 (CdR 275/2005),

under henvisning til Regionsudvalgets resolution om revitalisering af Lissabon-strategien (CdR 518/2004),

og ud fra følgende betragtninger:

Det politiske mål, som ligger bag alle Regionsudvalgets politiske prioriteringer, sigter på at styrke båndene mellem Den Europæiske Union (EU) og alle dens regioner, provinser, byer og kommuner for derigennem at bringe EU tættere på borgerne og give samhørigheds- og solidaritetsbegreberne konkret indhold;

eftersom de lokale og regionale myndigheder er ansvarlige for gennemførelsen af en betydelig del af EU's politikker, er deres inddragelse i fastlæggelsen af EU's prioriteringer samt udformningen og opfølgningen af EU's lovgivning med til at styrke EU's demokratiske legitimitet;

Regionsudvalget ønsker at opstille politiske prioriteringer, der i første halvdel af dets fjerde mandatperiode vil være centreret om følgende tre mål: fremme et politisk Europa og et borgernes Europa, styrke den territoriale solidaritet i EU og konsolidere Regionsudvalgets politiske og institutionelle rolle;

selv om der ikke er udsigt til, at forfatningstraktaten træder i kraft hurtigt, og Regionsudvalget og de lokale og regionale myndigheder i EU hermed vil få styrket deres rolle væsentligt, bør Regionsudvalget i første omgang bestræbe sig på at styrke de funktioner, som det har fået tildelt i medfør af de nugældende traktater, nemlig først og fremmest at repræsentere alle lokale og regionale myndigheder på EU-plan —

på den 63. plenarforsamling den 15.-16. februar 2006, mødet den 16. februar om eftermiddagen vedtaget følgende resolution:

FØRSTE MÅL:

Bidrage til den løbende debat om Den Europæiske Unions fremtid

FREMME AF ET POLITISK OG BØRGERNES EUROPA

Regionsudvalget

1. **finder**, at den aftale, som blev indgået på Det Europæiske Råds møde den 15. og 16. december 2005 om de finansielle overslag for 2007-2013, må ses som den laveste fællesnævner for medlemsstatsregeringernes europæiske ambitioner udtrykt i tal. EU har imidlertid brug for et budget og fællesskabsprogrammer, som giver reel mulighed for at overføre den europæiske idé og det europæiske potentiale til de lokale og regionale myndigheder og dermed bringe EU tættere på borgerne;

2. **mener**, at tænkepausen skal udnyttes til at fremhæve fremskridtene i forfatningstraktaten med hensyn til europæiske styreformer, forenkling, gennemsigtighed i EU og styrkelse af det lokale og det regionale niveau, navnlig når det gælder fremme af nærheds- og proportionalitetsprincippet. Tænkepausen bør ligeledes være en anledning til at fokusere på:

— de spørgsmål, som borgerne forventer, at EU tager sig af,

— og på at redegøre for og påvise det europæiske projekts reelle merværdi samt øge interaktionen mellem alle EU's borgere takket være de muligheder for personlig og erhvervsmæssig udfoldelse, som findes i EU;

3. **understreger**, at ethvert initiativ, som vedrører EU's traktater, bør tage afsæt i en tilgang byggende på konventionsmetoden, der involverer Regionsudvalget, hvilket vil bidrage til at øge det europæiske projekts demokratiske legitimitet;

4. **vil fortsat** søge at fremme respekten for den kulturelle og sproglige mangfoldighed, der er et af de grundlæggende principper bag den europæiske integrationsproces;

5. **gør** i forbindelse med tænkepausen om EU's fremtid, som Det Europæiske Råd indledte i juni 2005, **atter opmærksom på** nødvendigheden af at fremme en decentraliseret og struktureret debat, som skal udgøre en aktiv og dynamisk fase for dialog med borgerne;

Inddrage de lokale og regionale myndigheder bedre i udformningen af den europæiske lovgivning

6. **slår til lyd for**, at Regionsudvalget i højere grad inddrages både på et tidligt og senere stadium i EU's beslutningsproces og i evalueringen af de store fællesskabspolitikkers indvirkning på lokalt og regionalt niveau. Dette kan ske ved:

- systematisk at høre lokale og regionale myndigheder på et tidligt stadium i EU's lovgivningsproces,
- fortsat at systematisere den nye metode til konsekvensanalyse i forbindelse med Kommissionens vigtigste lovgivningsinitiativer og ved at inddrage Regionsudvalget i konsekvensanalysemetoden,
- særlig at rette opmærksomheden mod EU-lovgivningens implementering og indvirkning på de lokale og regionale myndigheders lovgivning;

Forklare EU-optagelsesprocesserne bedre

7.1 **mener**, at støtten fra borgerne til nye landes optagelse i EU er proportional med den sammenhæng, der er i projektet om EU's fremtid;

7.2 **opfordrer** derfor Kommissionen, Europa-Parlamentet og EU's rådsformandskaber til i snævert samarbejde med de regionale og lokale myndigheder at fremme og støtte informationskampagner om EU-udvidelsesprocessen på lokalt og regionalt niveau i såvel medlemsstaterne som i kandidatlandene;

7.3 **støtter**, at de lokale og regionale instanser har en nøglerolle at spille med hensyn til i højere grad at inddrage de lokale og regionale myndigheder, der er repræsenteret i RU, i integrationen af de nye kandidatlande. Denne rolle er så meget desto vigtigere, som der pågår forskellige former for decentralisering i størsteparten af disse lande. Desuden bør Regionsudvalget fortsat, navnlig via de blandede rådgivende udvalg eller andre former for samarbejde, støtte de lokale og regionale myndigheder i kandidatlandene i deres tilpasning til EU-regelværket og i det fortsatte og åbne tiltrædelsesforhandlingsforløb;

ANDET MÅL:

STYRKE DEN TERRITORIALE SOLIDARITET I EU

8. **konstaterer**, at der i kompromisset i Det Europæiske Råd om de finansielle overslag for perioden 2007-2013 afsættes 0,37 % af EU's bruttoindtægt til struktur- og samhørighedspolitikken. Da dette beløb langt fra svarer til det, som Regionsudvalget finder nødvendigt for at sikre konvergensen mellem de europæiske regioner i et EU med 27 medlemsstater⁽¹⁾, **beder** Regionsudvalget budgetmyndigheden **om** at tilpasse dette beløb. Regionsudvalget mener derimod, at en hurtig indgåelse af en interinstitutionel aftale om de finansielle overslag i første halvår af 2006 er nødvendig for at give de regionale og lokale myndigheder mulighed for at indlede programmeringsarbejdet i forbindelse med projekter medfinansieret af EU;

Territorialt samarbejde

9. **påpeger** på baggrund af udvidelsen og i perspektiv af en ny samhørighedspolitik for perioden 2007-2013, at skabelsen af et fællesskabsretsgrundlag, der styrker det territoriale samarbejde i Den Europæiske Union, har høj prioritet for de territoriale myndigheder, da det vil tilføre en merværdi ved at bidrage til at overvinde de praktiske vanskeligheder, som samarbejdet i øjeblikket støder på i EU;

understreger vigtigheden af en forordning om en europæisk gruppe for territorialt samarbejde og støtter Kommissionens forslag og Europa-Parlamentets position med sigte på den endelige fase i forhandlingerne om strukturfondsforordningerne;

anmoder Ministerrådet om at nå frem til en aftale om en europæisk gruppe for territorialt samarbejde og om de øvrige forordninger vedrørende strukturfondene.

Gennemføre Lissabon-strategien for vækst og beskæftigelse på en mere decentraliseret måde

10. **gentager** sin støtte til Lissabon-strategien som EU's vigtigste politiske strategi frem til 2010;

11. **understreger** de europæiske lokale og regionale myndigheders rolle for at sikre sammenhængen mellem projekter finansieret over strukturfondspolitikken og Lissabon-strategien⁽²⁾, og **minder** derfor **om** behovet for en mere decentraliseret gennemførelse af Lissabon-strategien i henhold til konklusionerne på Det Europæiske Råd i Lissabon⁽³⁾; **beder om**, at de lokale og regionale myndigheder deltager fuldt ud i revisionen af de integrerede retningslinjer for vækst og beskæftigelse og i gennemførelsen af medlemsstaternes nationale reformprogrammer og **forpligter sig** til at bidrage til dette mål via tilrettelæggelsen af en **territorial dialog** inden afholdelsen af de europæiske forårstopmøder om de økonomiske og sociale reformer i EU;

⁽¹⁾ CdR 162/2004 fin.

⁽²⁾ Side 11 (i den engelske udgave), KOM(2005) 24.

⁽³⁾ Punkt 38 i konklusionerne.

12. **mener**, at der bør gives lige stor opmærksomhed til alle tre søjler i Lissabon-strategien, dvs. den økonomiske, sociale og miljømæssige;

13. **understreger**, at Lissabon-strategien yder et væsentligt bidrag til udviklingen af det europæiske projekt ved at:

- forbedre arbejdsmarkedssituationen for at skabe yderligere job af bedre kvalitet, samtidig med at kvinder, unge og ældre, langtidsledige, handicappede, samt racemæssige eller etniske mindretalsgrupper får mulighed for lettere at få fodfæste på arbejdsmarkedet,
- fremme den sociale integration af kvinder, unge, ældre, langtidsledige, personer med nedsat mobilitet samt minoriteter,
- bekæmpe fattigdom og social udelukkelse, som skyldes ulighed, diskrimination og manglende muligheder,
- styrke den regionale samhørighed i EU, navnlig via større hensyntagen til landdistrikternes behov og ved at sikre en balance mellem by og land og mellem de fremtidige by- og landdistriktsprogrammer,
- fremme offentlige kvalitetstjenester og investeringer i infrastrukturens kvalitet,
- fremme en økonomi baseret på viden og innovation via politikker, der bedre lever op til de krav, der stilles af informationsamfundet, F&U, undervisning og erhvervsuddannelse, navnlig via udbredelsen af begrebet livslang læring,
- rettidigt at medtænke og ledsage globaliseringsrelaterede omstruktureringer,
- fremme iværksætterkultur og tilvejebringe et økonomisk miljø, der beforder en mere omfattende udvikling af SMV;

Fuldføre det indre marked

14. **mener**, at fuldførelsen af det indre marked bør anvendes som løftestang for øget beskæftigelse, bedre konkurrenceevne og mere innovation i EU;

15. **beder** indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne om at fortsætte indsatsen for at fjerne hindringer for borgernes mobilitet, så meget desto mere som 2006 er Europæisk År for Mobilitet blandt Arbejdstagere;

16. **erindrer om** behovet for en horisontal og multisektoriel EU-referenceramme, der i henhold til nærhedsprincippet og princippet om lokalt selvstyre definerer omfanget af og betingelserne for forvaltningen af almennyttige tjenesteydelser, for

hvilke de lokale og regionale myndigheder skal kunne fastsætte præstationsmåden;

17. **gentager** i lyset af lovgivningsproceduren for behandlingen af direktivforslaget om tjenesteydelser opfordringen til at undtage alle almennyttige sociale tjenesteydelser (sundhedsydelser, tjenester knyttet til social integration og bekæmpelse af social udelukkelse, sociale boliger), der ofte administreres af de lokale og regionale myndigheder, fra direktivforslagets anvendelsesområde, i det omfang disse tjenester ikke er markedsbaserede eller ikke indvirker på fællesskabshandelen;

18. **mener**, at de transeuropæiske net i transport-, telekommunikations- og energisektoren er af afgørende betydning for forsyningssikkerheden samt for, at den europæiske økonomi kan udfolde sit fulde potentiale, binde det udvidede Europa sammen og forbedre den regionale samhørighed;

Styrke sikkerheden i Europa

19.1 **insisterer på**, at sikkerheden skal garanteres for alle borgere, og **forsikrer** om, at de lokale og regionale myndigheder er fast besluttet på at bidrage til udryddelsen af årsagerne bag utryghed og vold i alle byer og regioner i Europa. På denne baggrund **foreslår** udvalget —

- at konsolidere samarbejdstiltagene,
- at styrke den institutionelle ramme og tildele den lokale og regionale dimension en mere konkret plads i EU's indsats,
- at udvikle og korrekt gennemføre en strategi med henblik på at fremme forståelse og solidaritet mellem kulturer og religioner som supplement til bestræbelserne på at bekæmpe social udelukkelse,
- at forbedre fællesskabsordningen for koordinering af civilbeskyttelsesindsatsen ved i risikoregioner at oprette civilbeskyttelsescentre, som ud over andre opgaver skal være ansvarlige for oprettelsen af en mekanisme for tidlig varsel som en vigtig forebyggende foranstaltning,
- at oprette et europæisk observatorium for sikkerhed i byerne, som skal levere informationer til de kompetente EU-institutioner og -organer om udformning af politiktiltag, fremme og samordning af såvel forskning i som indsamling, organisation og behandling af data vedrørende sikkerhed gennem formidling af eksempler og god praksis blandt de lokale og regionale myndigheder,
- og **anbefaler indtrængende** Kommissionen at forbedre koordinationen mellem den nye solidaritetsfond og strukturfondene;

TREDJE MÅL:**KONSOLIDERE REGIONSDVALGETS POLITISKE OG INSTITUTIONELLE ROLLE**

20. **vil fortsætte** den interne reformproces med henblik på at udfylde sin særlige rolle som politisk forsamling af folkevalgte på lokalt og regionalt niveau i EU;

Regionsudvalgets forpligtelser i det interinstitutionelle samarbejde

21. **forpligter sig** i det interinstitutionelle samarbejde over for

21.1 Europa-Parlamentet til at fungere som multiplikator for den demokratiske debat i Europa-Parlamentet og øge kontakten mellem de to institutioners organer og styrke samarbejdet om udarbejdelse og opfølgning af Regionsudvalgets udtalelser;

21.2 Kommissionen til at iværksætte den samarbejdsprotokol, som blev undertegnet i november 2005 (*), navnlig for så vidt angår en mere proaktiv rolle for udvalget i fællesskabsindsatsens første faser og større synergieffekt på kommunikationsområdet med henblik på at bringe EU tættere på borgerne, hvilket, når Kommissionen har vedtaget sin hvidbog om kommunikation, bør føre til tilføjelsen af et addendum til samarbejdsprotokollen. Regionsudvalget vil desuden arbejde på at indføre en spørgetid under sine plenarforsamlinger med mulighed for at rette forespørgsler til Kommissionen for at fremme dialogen mellem de to institutioner om grundlæggende europæiske spørgsmål, og for at de lokale og regionale myndigheder kan få større indflydelse på den europæiske beslutningsproces;

21.3 **Rådet**: til at sikre en bedre kontaktflade til de medlemmer af Regionsudvalget, der også sidder i Rådet, at styrke samspillet med formandskaberne og at udstikke rammerne for et mere systematisk samarbejde. Udvalget **opfordrer** i den forbindelse formandskaberne i perioden 2006-2008 til at forberede tiden frem til 2009 ved at fremlægge et strate-

gisk flerårigt program svarende til det, som blev fremlagt af de seks formandskaber for perioden 2004-2006;

21.4 **Det Økonomiske og Sociale Udvalg**: til at udvikle det politiske samarbejde vedrørende bestemte temaer i EU's politik, hvor de økonomiske og sociale aktører og de lokale og regionale myndigheder kan supplere hinanden, og til bedre at udnytte synergifordelene i forbindelse med de to udvalgs fælles tjenestegrene og bygninger.

Styrke Regionsudvalgets gennemslagskraft

22.1 **opfordrer** sine medlemmer til at udnytte mulighederne i den nye budgetpost vedrørende finansiering af deres politiske aktiviteter og oplysningsvirksomhed til bedre at varetage funktionen som EU's ambassadør over for borgerne og funktionen som de lokale og regionale myndigheders ambassadør over for EU;

22.2 **forpligter sig til** — for at målrette indsatsen mod de områder, hvor udvalget har størst troværdighed og tilføjer beslutningsprocessen og EU's lovgivningsproces størst merværdi — at gøre sine udtalelser lettere at anvende i en interinstitutionel kontekst, men også mere letforståelige og tilgængelige for de europæiske borgere, navnlig gennem en mere præcis præsentation i udtalelserne af de vigtigste politiske budskaber og udvalgets konkrete forslag til ændringer til Kommissionens lovforslag;

22.3 **påtager sig** at forbedre opfølgningen af sine udtalelser, således at Regionsudvalget får indflydelse på alle faser af Fællesskabets beslutningsproces især ved at fokusere på mere konkrete punkter i forbindelse med forslag, som forelægges i henhold til proceduren for fælles beslutningstagning;

23. **pålægger** sin formand at sende denne resolution til Kommissionen, Europa-Parlamentet, Rådet og EU's formandskaber 2006-2008 (det nuværende østrigske samt det kommende finske, tyske, portugisiske, slovenske og franske formandskab).

Bruxelles, den 16. februar 2006

Michel DELEBARRE
Formand for
Regionsudvalget

(*) R/CdR 197/2005 pkt. 11.

Regionsudvalgets resolution om »Samarbejde over grænserne gør Europa til en realitet — Opfordring til at vedtage forordningen om en europæisk gruppe for territorielt samarbejde«

(2006/C 192/08)

REGIONSUDVALGET —

der henviser til

EF-traktatens artikel 159, stk. 3, der omtaler særlige aktioner fra De Europæiske Fællesskabers side til fremme af økonomisk og social samhørighed;

EF-traktatens artikel 265, stk. 1, hvor det hedder: »Regionsudvalget høres af Rådet eller Kommissionen i de tilfælde, der er nævnt i denne traktat, og i alle andre tilfælde, især vedrørende grænseoverskridende samarbejde, hvor en af disse to institutioner finder det hensigtsmæssigt«;

Europarådets Madrid-rammekonvention af 1980 og dens tillægsprotokoller (1995, 1998);

udtalelsen om »Strategier til fremme af det grænseoverskridende og tværregionale samarbejde i et udvidet Europa — et grunddokument med retningslinjer for fremtiden« (CdR 181/2000 fin), vedtaget i marts 2002;

»Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indførelse af en europæisk gruppe for grænseoverskridende samarbejde (EGGS)«, vedtaget af Europa-Kommissionen den 14. juli 2004, KOM(2004) 496 endelig — 2004/0168 (COD);

udtalelse om »Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indførelse af en europæisk gruppe for grænseoverskridende samarbejde (EGGS)«, (CdR 62/2004) af 17. november 2004 (Ordfører: Hans Niessl, ministerpræsident for delstaten Burgenland, AT, PSE);

Europa-Parlamentets betænkning (A6-0206/2005) om »Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indførelse af en europæisk gruppe for grænseoverskridende samarbejde (EGGS)« af 21. juni 2005;

brev af 1. december 2005 fra formand Giovanni Di Stasi til formand Peter Straub, hvori han understreger, at Europarådets Kommunalkongres fuldt ud støtter Kommissionens forslag til forordning om indførelse af en europæisk gruppe for territorielt samarbejde;

forhandlingerne i den ansvarlige arbejdsgruppe i Rådet og Rådsformandskabets intentioner om at afslutte forhandlingerne om forslaget til forordning i løbet af foråret 2006 —

betragter den europæiske gruppe for territorielt samarbejde som et for regioner og kommuner positivt og nødvendigt retsinstrument, der kan lette og forbedre det grænseoverskridende, interregionale og tværnationale samarbejde i Europa;

understreger, at der i forbindelse med grænseoverskridende, interregional og tværnational gennemførelse af EU-strukturprogrammer på grund af mange regioners og kommuners utilstrækkelige kompetence for tiden kun samarbejdes med de forskellige partnere på grundlag af gentleman-agreements og dermed uden klare retlige forpligtelser, hvilket ofte medfører juridisk usikkerhed;

gør opmærksom på, at behovet for samarbejde mellem de lokale og de regionale myndigheder i henholdsvis de gamle og de nye medlemsstater og mellem de samme myndigheder i de nye medlemsstater indbyrdes er taget voldsomt til efter EU's udvidelse i 2004, og at EU bedre end hidtil må indstille sig herpå;

takker Kommissionen for forslaget til forordning om en europæisk gruppe for territorielt samarbejde, som det fuldt ud støtter;

opfordrer medlemsstaterne til i Rådet i enighed at anerkende behovet for et retsinstrument vedrørende en europæisk gruppe for territorielt samarbejde og til at demonstrere deres politiske vilje til grundlæggende at forbedre den retlige ramme for et forstærket grænseoverskridende, interregionalt og tværnationalt samarbejde;

opfordrer det østrigske EU-formandskab til at gøre alt for at sikre, at forhandlingerne om strukturfondspakken intensiveres og afsluttes under Østrigs formandskab, og at grundtankerne i forordningsforslaget bevares;

bifalder Europa-Parlamentets udtalelse om, at der bør etableres et EF-retligt grundlag for grænseoverskridende, interregionalt og tværnationalt samarbejde, da det over for borgerne kan demonstrere en ægte europæisk merværdi;

opfordrer sine medlemmer til på nationalt plan at påvirke kompetente organer og EP-medlemmer til fortsat at arbejde positivt for etablering af en europæisk gruppe for territorielt samarbejde;

foreslår under indtryk af resultaterne af forhandlingerne i Rådets arbejdsgruppe (situationen pr. januar 2006), at der foretages flg. præciseringer i forordningens tekst for at sikre den størst mulig nyttevirkning og bred anvendelse:

- entydig præcisering i en protokolerklæring fra Kommissionen af, at regioner og kommuner fra tredjelande, der inkorporerer forordningen i national ret, efter oprettelsen af en europæisk gruppe for territorielt samarbejde kan deltage i denne;
- entydig præcisering af, at partnerne inden for den europæiske gruppe for territorielt samarbejde kan samarbejde over grænserne på alle områder, hvor de også kunne samarbejde inden for deres egen medlemsstat, så instrumentet med andre ord støtter princippet om ikke-diskriminering;
- entydig præcisering af, at medlemsstaterne ikke af hensyn til gennemførelsen af forordningen om den europæiske gruppe for territorielt samarbejde må begrænse samarbejdspartneres materielle kompetencer;
- entydig præcisering af, at partnerne kan oprette den europæiske gruppe for territorielt samarbejde uden forudgående tilladelse fra overordnede instanser, og at medlemsstaterne eller kompetente myndigheder i medlemsstaterne har det juridiske tilsyn med en bestående gruppe for territorielt samarbejde;

pålægger formanden at fremsende resolutionen til Europa-Kommissionen, Europa-Parlamentet, Rådsformandskabet og medlemsstaternes regeringer, før arbejdet afsluttes i den kompetente arbejdsgruppe i Rådet.

Bruxelles, den 16. februar 2006

Michel DELABARRE
Formand for
Regionsudvalget
